TİP haberleri

Her ayın 1'inde ve 16'sında yayınlanır siyasi dergi
Türkiye İşçi Partisi Merkez Basın Bürosu adına
Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü : Nihat SARGIN

İÇİNDEKİLER

Aybar : İkinci millî kurtuluş mücadelesi başlamıştır. (Sayfa 2)
Russel Mahkemesi'ne başarı telgrafı (Sayfa 3)
Aren : Yeni Emperyalizm (Sayfa 5)
Kuas : Soygun Düzeni (Sayfa 6)
Boran : Türkiye Sosyalizminin yolu (Sayfa 7)
Aybar'ın 1965 Meclis konuşması : Kıbrıs'taki acı gerçekler TİP'in görüşünü doğruladı (Sayfa 8)
Aybar'ın Kıbrıs konusundaki demeci : Türkiye Türklerindir (Sayfa 9)
Altan : Düzen Değişecek (Sayfa 11)
Emekçi Halktan Partisine (Sayfa 12)
Bir Anayasa Savaşçısının çilesi (Sayfa 13)
Türkiye İşçi Partisi'nden haberler
Kıbrıs'la ilgili iki bildiri (Sayfa 14)
Duyuru (Sayfa 15)
Koçak'ın önergesi (Sayfa 16)

Cuma 1.Aralık.1967
Yıl: 1 Sayı: 2 Fiyatı: 75 kuruş
Abone şartı : yıllığı 15 TL.
(Dış ülkeler için uçak 50 TL.)

Anayasa gene çiğnendi

28 Kasım günü, siyasi parti yöneticileriyle görüşerek, Kıbrıs olayları ve olaylarla ilgili diplomatik faaliyetler konusunda bilgi veren Başbakan Süleyman Demirel, Türkiye İşçi Partisi yöneticilerini, söz konusu toplantıya davet etmemiştir.

Türkiye İşçi Partisi'nin davet edilmeyişi, Genel Sekreter Rıza Kuas'ın Başbakan Süleyman Demirel'e yolladığı bir telgrafla, protesto edilmiştir. Telgrafta şöyle denilmektedir :

«SAYIN SÜLEYMAN DEMİREL
BAŞBAKAN ANKARA

Bugün öğleden sonra siyasi parti liderleri ve yetkilileriyle Kıbrıs konusunda görüşmeler yaptığınızı saat 19 Ajans Haberlerinden öğrendik. Türkiye İşçi Partisi'ni görüşmeye davet etmemek suretiyle siyasi partiler arasında bir tefrik yapmanız Anayasanın siyasi partileri demokratik hayatın vazgeçilmez unsurları olarak kabul eden elli altıncı maddesine aykırı bir davranıştır.

Genel başkanımızın hazır bulunmayışı bu davranışınızın mazereti olamaz. Çünkü Genel başkanlar şahıs olarak değil partilerin temsilcisi olarak çağırılmışlardır. Genel başkanın yokluğunda partimizi her bakımdan temsile yetkili Genel sekreterimizin görev başında olduğu özel kalem müdürünüze bildirilmiştir. Kaldı ki görüştüğünüz siyasi partilerin yalnız Genel başkanlarını değil diğer yetkilileriyle birlikte heyet halinde kabul ettiğiniz hususu da haberlerde isim verilerek bildirilmiştir.

Anayasanın sözü geçen sarih hükmüne aykırı düştüğü kadar, bugünkü gibi kritik zamanlarda riayet edilmesi büsbütün önem kazanan demokrasi usul ve geleneklerine de uymayan bu tutum ve davranışınızı, Anayasanın getirdiği demokratik düzenin memlekete yerleşmesi ve geleceği bakımından çok sakıncalı bulduğumuzu önemle hatırlatırız.»

AYBAR: İkinci Milli Kurtuluş

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, 12 Kasım 1967 Pazar günü, İstanbul Spor ve Sergi Salonu'nda düzenlenen toplantıda, bir konuşma yapmıştır. Aybar'ın konuşması, özetle şöyledir :

DOĞU EMEKÇİLERİNDEN SELÂM

«Kardeşlerim, sizlere doğulu emekçilerden selam getirdim. Size getirdiğim selam, benim nazarımda bir semboldür. Doğusu ve batısı ile Türkiye'nin bir bütün olduğu ve doğusundaki ve batısındaki bütün emekçilerin kardeş olduğu ve kardeşçe Türkiye sosyalizmini kurarak, bu sefalet durumundan kurtulacaklarının sembolüdür.

Sizlere bir selam daha getirdim. Vietnam Halkı'ndan selam getirdim. Hayır, bunu bir edebiyat sözü olarak söylemiyorum; gerçekten selam getirdim. Nerede gezdimse, köylüsü, işçisi, bakanı, yöneticisi, partilisi hep bana dediler ki; «Türk halkına teşekkür ederiz. Türk halkına selam söyleyin «Arkadaşlar, bunu da bir sem bol sayıyorum.Çünkü, millî kurtuluş savaşları da bir bütündür. Millî kurtuluş savaşları da elele verilerek kazanılacaktır. Çünkü, millî kurtuluş savaşları, bugün içinde bulunduğumuz şartlar altında, bir tek düşmana karşı, Amerika'ya karşı yürütülecektir.»

BAĞIMSIZLIKTAN BAĞIMLILIĞA

Mehmet Ali Aybar, daha sonra, millî kurtuluş savaşı vererek bağımsızlığa kavuşmuş bir ülke olduğumuz halde, neden yeniden bağımlı hale geldiğimizi izah etmiş, şöyle demiştir :

«Millî kurtuluş savaşı vererek bağımsızlığa kavuşmuş milletlerin sayısı pek çok değildir. Biz, bunlardan biriyiz; hem de birincisiyiz. Bununla ne kadar övünsek azdır. Ama, millî kurtuluş savaşını kazandıktan sonra, yeniden emperyalizmin boyunduruğuna düşmüş olan milletlerin de birincisiyiz; hem de tek örneğiyiz. Bundan dolayı da ne kadar kahırlansak azdır. Kahırlanmak, bu talihsiz olaydan ders almamızın ilk iç dürtüsüdür. Bir daha ayni hatayı işlemeyeceğiz. Bu iş nasıl oldu? Bağımsızlığı savaş alanlarında kazandıktan sonra, onu nasıl yitirdik? Nasıl oldu da, bağımlı bir ülke haline geldik? İkinci millî kurtuluş savaşını verirken, bu sorunların bilimsel cevaplarını bulmalıyız.

Büyük zaferden sonra, 15 yıl, hiç bir yabancı milletin nüfuzu altına girmeden bağımsız yaşadık. 15 yıl, sözüne kulak verilen, dostun, düşmanın saydığı, itibarlı bir varlık olduk. Türkiye, 15 yıl, esir milletlerin umut gözü ile baktığı bir ülke oldu.

On beş yıl, yedisinden yetmişine umutla yaşadık. Emperyalizmin boyunduruğunun en kaba şekli olan düşman istilasından kurtulmuş olmanın sevinci ile, fakat filizlenen yerli kapitalizmin bir gün emperyalizmi tekrar davet edeceğini, bizi emperyalizmin yeniden boyunduruğuna sokacağını hiç düşünmeden ve bu tehlikeyi önleyecek ekonomik - sosyal dönüşümleri yapmadan, işçisi, köylüsü, zanatkârı esnafı, arkasız memuru ve aydını ile gafil emekçiler olarak, hepimiz umutla yaşadık .

Atatürk hayatta iken, her şey yolunda imiş gibi göründü. Fakat, onun ağırlığı ortadan kalkınca, sihir bozuldu. Yavaş yavaş emperyalizmin boyunduruğuna yeniden girdik.

1939'da İngiltere ve Fransa ile üçlü ittifak imzalandı. Bu, Atatürk dış politikasından ilk ayrılıştır. Sonra, Amerika'dan borç almağa başladık. 1947 de Truman doktrini; yani Amerika'ya yurdumuzda heyetler bulundurmak, işlerimizi denetlemek hakkı veren askerî ilk ikili anlaşma, 1948'de Marshall Plânı ile Amerika'nın iktisadî ve mâlî nüfuzu altına giriş. Ve 1950'den sonra, gittikçe hızlanan bir tempo ile Amerika'nın tam nüfuzu altına düşen Türkiye, sayıları 64'ü bulan ikili anlaşmalar ve NATO ile Amerikan emperyalizminin bir ileri karakolu haline getirilişimiz...»

AĞA - KOMPRADOR - «KADRO» BURJUVAZİSİ EGEMENLİĞİ

Aybar, daha sonra, emperyalizmin yeniden kucağına düşüşümüzün birdenbire olmadığını söylemiş, Türkiye'yi bu duruma getiren ekonomik - sosyal nedenlere değinerek, özetle şöyle demiştir :

«Kurtuluş savaşımızı, emekçi halk yapmış, orta tabakalara mensup aydınlar yönetmişti .Yönetici kadro homojen değildi. İçlerinde padişaha, halifeliğe, gerici ve tutucu sosyal yapıya sımsıkı bağlı olanlar vardı. Hatta, böyleleri çoğunlukta idi. Sadece yurdu düşman istilasından kurtarma noktasında birleşmiş görünüyorlardı. Bu kadronun başında, bir avuç arkadaşı ile, Mustafa Kemal Paşa gibi, halka dönük, son derece güçlü bir önder bulunuyordu.»

Milli kurtuluş savaşını yapan kadronun sosyal ve siyasi niteliğini böylece belirleyen Aybar, savaştan sonra, halkla yönetici kadro arasında savaş dolayısıyla gerçekleşmiş kader ve işbirliğinin sona erdiğini belirtmiş; emekçi halk sınıfı ve tabakalarının yönetici kadro üzerinde hiç bir ağırlığı kalmadığını ifade etmiştir.

«Halkı sevmek, halktan yana olmak, sömürü düzenine son vermek için, hiç de yetmiyor. Sömürü düzenine son vermek için, halkın bizzat devlete sahip çıkması, ağırlığını koyması gerekiyor.» diyen TİP Genel Başkanı ,sözlerine İzmir İktisat Kongresi'nden itibaren «kadro burjuvazisi» nin ortaya çıkış nedenlerini anlatmakla devam etmiştir.

MİLLİ SERMAYE MASALI

Mehmet Ali Aybar, daha sonra, «milli sermaye» konusuna değinmiş, özetle şöyle demiştir :

«İttihat ve Terakki devrinde, hatta daha önceleri ortaya atılmış olan bu slogana Cumhuriyet yönetimi de sahip çıkmıştır. Bu slogan, aslında, müslüman - Türk burjuvazisinin gayri müslim burjuvaziyi tecrit etmek için ortaya attığı bir politik eylem bayrağı idi. «Milli sermaye» denmekle, müslüman - Türk burjuvalarının, halkımızı sömürmeyecekleri, yabancılara sömürtmeyecekleri kanısı aşılanmak isteniyordu. Oysa, bu bir safsatadır. Kapitalizm sömürüye dayanır. Sömürmeyen sermaye, dörtgen olmayan dörtgen sözü kadar saçmadır. Sermaye, sömürülüp billurlaşan emekten başka bir şey değildir. Ve sermayenin işletilmesi, ancak sömürü ile mümkündür. Bundan dolayı, sermaye sahibi kim olursa olsun, sermayedarın milliyeti, dini ne olursa olsun, emekçi halkı sömürecektir. Sömürü, sermayenin tabiatında mündemiştir.»

Milli sermayenin halkı yabancılara sömürtmeyeceği yolundaki iddiaların da safsata olduğunu belirten Aybar milli sermayenin yabancı sermaye ile ortaklıklar kurmakta tereddüt etmediğini hatırlatmıştır.

AMERİKAN EMPERYALİZMİNİN BOYUNDURUĞU

TİP Genel Başkanı, daha sonra, Türkiye'nin; Amerika'nın emperyalist emellerini uygulaması için nasıl uygun bir ortam haline geldiğini ifade ile, bunun başlıca nedeninin, Türkiye'nin özelikle savaş yıllarında kapitalizme yönelmesi olduğunu belirtmiştir. Bunun gerçekleşmesi için, yurdumuzdaki ağa - komprador - «kadro» burjuvazisi üçlüsünün, yalnız ekonomik değil, politik işbirliğine de hazır olduğunu belirten Aybar, Üstelik tek parti rejimini uygulayanlar da, Amerika'nın desteği ile, çok partili rejime geçilse dahi, iktidarda kalacaklarını umuyorlardı...» demiştir.

Aybar, Amerika'ya yanaşmamızla ilgili «acı gerçeğin», Kıbrıs buhranına kadar gereği gibi anlaşılamadığını ifade etmiştir.

İKİNCİ MİLLİ KURTULUŞ MÜCADELESİ BAŞLAMIŞTIR...

Mücadelesi Başlamıştır

Aybar, sözlerine şöyle devam etmiştir :

«İkinci milli kurtuluş mücadelesi başlamıştır. Düşman Amerika'dır. Amerika geldiği yoldan gidecektir. Aziz yurdumuzdan çıkarılacaktır. Pasif direnme kampanyasına hız verilecektir. Yurdumuzda vazifeli her Amerika'lıyı gittikçe daralan kin ve nefret çemberi içine alacağız. Bu çember gittikçe daralacaktır. Tıpkı bir akrebin etrafındaki ateş çemberi gibi..

İkili anlaşmaların feshedilmesi, NATO'dan çıkmamız için Anayasa'nın bizlere tanıdığı bütün imkânları kullanmalıyız ve de kullanacağız.

NATO nun, ikili anlaşmaların güvenliğimize hiçbir hizmeti yoktur. Tersine biz bu ittifakın içinde kaldıkça, güvenliğimiz tehlikede olacaktır.

NATO Amerikan emperyalizminin dünya ölçüsündeki saldırgan stratejisinin bir halkasıdır. NATO içinde Türkiye de sadece bir ileri karakoldur. Düşmanın ilk saldırılarına hedef olacak ve atomla yanmış bir bölge olarak terk edilecek bir sıçrama tahtasıdır. Her şey yolunda giderse savaşın ikinci safhasında kurtarılacak topraklar arasındadır.

Türkiye'de yapılan NATO manevralarının hep çıkarma tatbikatı oluşu, oyalama savaşlarından sonra Türkiye'nin düşmana bırakılacağını ve sonradan kurtarılacağını teyid etmektedir.

NATO stratejisi, Türkiye'nin güvenliği ön plânda tutularak değil, Amerikan çıkarları göz önünde tutularak hazırlanmıştır. Onlar için Türkiye'nin terk edilmesi bir ileri mevziden çekil'mektir. Bizim için ise vatanı kaybetmektir. Biz vatanı kaybedip, sonradan müttefiklerce kurtarılmış — şayet kurtarılırsa — bir vatana sahip olmak istemeyiz. Bizim vatan savunması anlayışımızda buna yer yoktur.

Biz, vatanı kanımızın son damlasına kadar karış karış savunulan ve asla terkedilmeyen, bize ait kutsal topraklar olarak görürüz. Biz milli kurtuluş savaşı veririz. Amerikan emperyalizminin saldırgan emellerini hizmet için savaşa gidecek durumda bulunmayı red ederiz.

NATO, 4. Nisan. 1969 da sona erecektir. Üye devletler 4 Nisan 1968'e kadar «fesih ihbarında» bulunmazlarsa, kendiliğinden 10 yıl daha uzayacaktır. Daha kötüsü, NATO'nun politik bir ittifak halinde getirilmesi de düşünülmektedir. Üye devletlerin silahlı kuvvetleri nasıl bütünleştirilmişse, bunun gibi, üye devletler politik yönden bütünleştirilecektir. Yani hem askeri, hem politik yönden Amerikan hegemonyasının altına girmiş olacağız.

Geniş halk toplulukları halinde, mitingler, yürüyüşler yaparak, dilekçeler vererek, ileri örgütler tarafından bildiriler yayınlayarak, hükûmeti «fesih ihbarında» bulunmaya ısrarla davet etmeliyiz. İkili anlaşmaların derhal feshini istemeliyiz. Anayasa teminatı altındaki haklarına dayanarak büyük halk kütlelerinin bu yoldaki girişimlerine, hükümet uzun zaman kulaklarını tıkayamaz. Kaybedilecek zaman yoktur.

AMERİKAN EMPERYALİZMİNE KARŞI MÜCADELE AYNI ZAMANDA SOSYALİZM İÇİN MÜCADELEDİR

«Amerikan boyunduruğundan kurtulmak için yapılan mücadele, aynı zamanda sömürü düzenini değiştirmek, sosyalizmi kurmak için de mücadeledir. Biz Türkiye İşçi Partili'ler milli kurtuluş mücadelemizi böyle iki yönlü bir mücadele olarak anlıyoruz. Bundan haklıyız. Çünkü kazandığımız milli kurtuluş savaşını, sosyalizm için de savaşmadığımızdan dolayı kaybettiğimizi biliyoruz. Aynı hatayı bir daha işlemeyeceğiz. Milli kurtuluş savaşları hangi sosyal sınıfın yönetiminde yönetilirse onun damgasını taşır. Bir de milli kurtuluş savaşları aynı zamanda kapitalist sömürü düzenini değiştirmeyi hedef almazsa, bir süre sonra emperyalizmin yeniden boyunduruğuna düşülmesi mukadderdir.

Savaşı yalnız emperyalizme karşı yöneltmek, evdeki hırsızı bırakıp, dışardaki hırsızı kovalamaya benzer. Hem dış, hem iç sömürü, her ikisi birden sökülüp atılacaktır.»

EMPERYALİZM BİR BÜTÜNDÜR

kak. Türkiye'yi Amerikan silâhlı kuvvetlerinden ve politik nüfuz merkezlerinden temizlemek gerektiği de şüphesiz, Fakat, ağalar - kompradorlar - kadrolar üçlüsünü içine alan içli - dışlı ekonomik ilişkilere ilişilmeden, geçerli ve devamlı herhangi bir başarı sağlanabilir mi? Şüphesiz hayır.

Bütün bunlardan şu sonuç çıkıyor ki; «yalnız emperyalizm ve yalnız feodalizm ile savaş,» ilmî eleştiriye tahammülü olmayan yanlış bir paroladır.

Türkiye'de biz Amerikan emperyalizme karşı mücadele ederken, aynı zamanda onun bütün ortaklarına karşı da mücadele edeceğiz. Toprak ağalığı düzeni ile, kompradorlukla, montaj sanayiciliği ile, kısacası, kap-kaç kapitalizminin bütün cepheleriyle

Russel Mahkemesine başarı telgrafı

Uluslararası Savaş Suçları Mahkemesinin yeni oturumuna Danimarka'nın başkenti Kopenhag'da başlanması münasebetiyle Türkiye İşçi Partisi, Genel Sekreterleri Sargın ve Kuas imzası ile, Mahkeme Başkanı Fransız düşünürü Jean - Paul Sartre'a aşağıdaki telgrafı göndermiştir :

«Sayın Jean - Paul Sartre
Uluslararası Savaş Suçları Mahkemesi Başkanı
KOPENHAG

Türkiye İşçi Partisi adına, Mahkemenin Başkan ve üyelerini kardeşçe selâmlar ve görevlerinde kendilerine tam bir başarı dileriz.

Amerikan emperyalistleri ve adamlarının Vietnam'da işledikleri korkunç cinayetler karşısında duyduğumuz nefreti ve kahraman Vietnam halkına olan hayranlığımızı bu açılış gününde bir kere daha ifade etmek isteriz.

Bu vesileyle saldırganlığın dünya ölçüsünde devam etmekte olduğunu ; Amerikalıların himayesinde ve Atina'daki faşist hükümetin emri ile hareket eden Grivas ve adamlarının son günlerde Kıbrıs'lı Türkler aleyhine genoside suçu teşkil eden cinayetler işlediklerini mahkemenizin dikkatine sunarız.

Amerikan emperyalizminin ve onunla birlikte bütün tahakküm ve sömürü düzenlerinin mutlaka yenileceğine ve Mahkemenizin bu âsil gayeye hizmet eden önemli bir adım teşkil ettiğine kesinlikle inanarak, sayın Başkan, sizleri bütün kalbimizle destеklediğimizi ifade eder, en iyi duygularımızı ve saygılarımızı sunarız.»

Aybar, sözlerine şöyle devam etmiştir :

«Esasen bunları birbirinden ayırmak da maddeten imkânsızdır. Emperyalizm bir bütündür. Dış ve iç sömürü, birbiri içine geçmiş tek bir sistem vücude getirir. Unutmayalım ki, emperyalizm, hegemonyasını, sömürü düzenini, yerli aracıları ve ortakları eliyle yürütür. Şu halde, emperyalizmin boyunduruğundan kurtuluş, aslında, onun yerli ortaklarından, aracılarından kurtulmayı gerektirir. Meseleyi politik nüfuz ve askerî işgal yönlerinden de ele alsak, gene ayni zorunlulukla karşılaşırız. Zira, politik nüfuz ve askerî işgal şeklinin gerisinde, daima içli dışlı ekonomik ilişkilerin zemini bulunmaktadır.»

BİR ÖRNEK : TÜRKİYE...

Aybar, iç ve dış sömürücülerin işbirliğine değindikten sonra, Türkiye'deki Amerikan askerî kuvvetlerinin temizlenmesine kimlerin ve neden karşı çıktığını belirtmiş; bunu, yerli - yabancı sömürücü işbirliği olarak niteleyerek şöyle demiştir :

«Örneğin, Türkiye'de Amerikan silâhlı kuvvetleri var. Amerika'nın politik nüfuz sahibi olduğu da muhakkak. Biz, bütün bunlara karşı da savaşacağız.»

Mehmet Ali Aybar, bu konudaki sözlerini şöyle bitirmiştir :

«Millî kurtuluş mücadelesi, sosyal sınıflar açısından, ancak emekçi sınıfların yürüttüğü bir mücadeledir. Çünkü Millî kurtuluş mücadelesi, son tahlilde; sömürüden kurtulma savaşıdır. Ve bundan dolayı da, ayni zamanda sosyalizm için mücadeledir.»

DURUM NEDİR?

TİP Genel Başkanı daha sonra, Türkiye'nin genel durumunu, şu ana çizgilerle belirlemiştir :

«— Türkiye, Amerikan emperyalizminin nüfuz sahasına dahil, ona türlü andlaşmalarla bağlı ve Amerika'nın kendisine ait bir ileri karakol gözüyle baktığı, askerî üsler kurduğu bir ülkedir.

— Geri bir tarım ülkesiyiz. Topraklar son derece adaletsiz şekilde bölüşülmüş; ilkel usullerle tarım yapılmakta;

— Tüketim malı üretimine öncelik veren ters doğrultudaki sanayileşmenin hızı da düşük; üniteler küçük: genellikle atölye imâlatı halinde ve sanayimizin yüzde 50'si küçük bir azınlığın ihtiyaçlarını karşılamaya yönelmiş; büyücek üniteler ise tam kapasite ile çalışmamakta; özel teşebbüsün tekelci etkisinde bulunmaktadır.

— Yeraltı servetleri, genellikle atıl haldedir. Özel sektör tarafından işletilenler kapkaççı bir zihniyetle sömürülmektedir.

— Yabancı tekellerin eline düşen petrol kaynaklarımız, ihtiyat kaynak olarak tutulmakta, gereği gibi değerlendirilmemektedir.

— Ticaret ekonomisinin ağır bastığı bir ortamda iş alanlarının açılış hacmi, nüfusun çok gerisinde kalmakta, boyuna artan işsizlik, bir sosyal afet halini almaktadır;

— Millî gelir son derece haksız ve adaletsiz bir şekilde bölüşülmekte, vergi yükü fukara emekçi halk kütlelerinin sırtında bulunmaktadır; ayrıca yurdun doğu bölgesi, genel geri kalmışlık içinde daha da geri bırakılmış durumdadır;

— Ödeme dengesi yirmi yıldır açık vermekte, dış borçlar kabarmakta; bütçeler suni şekilde dengelenmektedir;

— Düzme gelir beyanı, düzme fatura ve her çeşit sahtecilik ve kaçakçılık, milli ekonomiyi tahrip etmektedir.»

TEK KURTULUŞ YOLU

Aybar, Türkiye'nin genel durumunu böylece belirledikten sonra, «kurtuluş yolu» nu şu sözlerle işaretlemiştir :

«Dava, Türkiye'yi, Amerikan emperyalizminin ve ona dayanan ağalar — kompradorlar — «kadro burjuvazisi» nin nüfuz ve hakimiyetinden kurtarmaktır. Bu davaya ancak işçisi, köylüsü, zanaatkârı, küçük esnafı, arkasız memuru ve korkusuz gençleriyle, namuslu aydınları ile emekçi halk sınıf ve zümreleri sahip çıkar. Bugünkü bozuk düzenin temelden değişmesinde yalnız onun menfaati vardır. Bunun için ise, halkın bir pasif oylama makinesi olma durumundan çıkması, biricik sosyalist partimiz, Türkiye İşçi Partisi içinde örgütlenmesi, sosyalizme açık Anayasa'mıza sahip çıkarak, devlet işlerine ağırlığını koyması şarttır. Kapitalist olmayan yol, ancak bu nitelikte bir iktidar değişikliği sonucunda kurulabilir.

Gerçekten, halkın denetimi ve yönetiminde, halka yönelmiş bir kamu sektörünün spesifik ağırlığında, planlı bir ekonomi düzeni olan kapitalist olmayan yol, ancak halkın siyasi ağırlığında yürütülebilir. Gerçek bir toprak reformunun yapılması, dış ticaretin bankacılık ve sigortacılığın millileştirilmesi; sanayileşmenin gerçekleştirilmesi için, emekçi halk sınıflarının aktif bir unsur haline gelerek devlete ağırlığını koyması şarttır. Özel sektör, kamu sektörünün ağır bastığı, yönetici, düzenleyici ve baş itici kuvvet olduğu planlı ekonominin tali bir unsuru haline getirilmesi ancak bu şartın gerçekleşmesine bağlıdır. Kapitalist olmayan yol, böylece sosyalizme geçişi hazırlayan bir yol oluyor. Geri bırakılmış toplumların sosyalizme geçiş yolu olan bu yol, her toplumun içinde bulunduğu tarih şartlarına göre uygulanmaktadır.»

DÜŞMANIN GÜÇLÜ VE ZAYIF YANLARI

Daha sonra, mücadelede, düşmanın güçlü ve zayıf yönlerini iyi bilmenin gerekirliğine değinen Aybar, bu konuda da özetle şöyle demiştir :

«Kuvvetli yönlerini şöylece özetleyebiliriz :

Hâkim sınıflarımız, Amerika ile dayanışma ve işbirliği içindedirler. Bu, onlara güç kazandırmaktadır. Amerikan desteğini çekiverirseniz, hâkim sınıflar derhal çöküvermese bile, iyice sallanır.

Yurdun ekonomik ve mâli kaynaklarını ellerinde tutmakta, kamu gücünü kendi çıkarları doğrultusunda kullanabilme olanaklarına sahip bulunmaktadırlar.

Emekçi sınıfların uyanmaması, bilinçlenip örgütlenmemesi için türlü engel bulunmuştur. Anayasa'ya aykırı bir takım kanunlar ve işlemlerle halk baskı altında tutulmaktadır. Ters bir propaganda ile halkın uyanışı geciktirilmek istenmektedir. Basın, genellikle onların elindedir. Yalan, iftira, tehdit, kaba kuvvet ve ajanlar kullanma veya adam satın alma, hâkim sınıfların her zaman kullandığı silâhlardır.

Zayıf tarafları ise, tarihsel gelişmenin, bunları objektif ölçüde çürütmüş, sınıf olarak acze düşürmüş olmasıdır. Hiç bir yurt sorununa çözüm getiremezler. Halkı sömürmek için, iş alanları açmak durumunda bile değillerdir. Bu aczlerini kendileri de bilmektedirler; halk da bilmektedir. Aczlerini örtmek için başvurmaya tasarladıkları sert tedbirler, tepkilere yol açmaktadır.

Onların zaafı, genel olarak, bizim kuvvetimizi teşkil ediyor. Zaman bizim lehimize çalışıyor.

Halkımız uyanmakta ve hızla uyanmaktadır. Bu son gezilerimde, doğunun en ücra köylerinde, vatandaşların hayret edeceğiniz kadar uyanmış olduğunu gördüm. Yerin altında, kovuklarda, kerpiç damlarda yaşayan kardeşlerimizin, bize umut gözü ile baktıklarını gördüm. Ve değme mürekkep yalamışın soramayacağı kadar somut sorular sorduklarını gördüm.

Bu uyanan halkı daha hala özel sektör masalı ile uyutmak, daha hala Amerikan boyunduruğunda tutmak mümkün değildir.»

TÜRKİYE SOSYALİZMİNİN ÖZELLİKLERİ :

Genel Başkan Aybar konuşmasını Türkiye sosyalizminin özelliklerini belirterek bağlamıştır. Aybar, emekçi halk sınıflarının devlete ağırlıklarını koyarak, hem bugünkü kapkaççı düzenini değiştireceklerini, hem de yeniden kazanacağımız milli bağımsızlığımızın teminatı olacaklarını söylemiştir. Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı daha sonra her toplumun sosyalizmi kendine özgü tarih şartlarına göre kuracağını, sosyalizm için hazır reçeteler bulunmadığını, sosyalizm hakkındaki kitaplarda genellikle ilei türlü bilgi bulunduğunu, her toplum için geçerli olan evrensel kanunlar yanında, her toplumun kendi şartları içinde sosyalizmi nasıl gerçekleştirdiğini belirten bilgilere de rastlandığını, bunlardan da yararlanılmakla beraber sosyalizmi kurmak için, evrensel kanun ve ilkeleri, Türkiye'ye özgü şartlar içinde değerlendirmek; yani teori, strateji ve taktiği ile Türkiye sosyalizmini yaratmak gerektiğini açıklayarak, bu konuda özetle konuşmuştur :

«Sosyalizme dair kitaplar toplumdaki temel çelişinin sermayeci sınıfla emekçi sınıf arasında olduğunu ve sosyal gelişmeyi bu çelişiden doğan sınıflar arasındaki mücadele yarattığını yazar. Şüphesiz bu evrensel bir gerçektir. Toplumların daha ileri bir üretim ve sosyal rejime geçişinde, bu çelişi esas etken rolünü oynar. Ancak üst yapıya ait etkenler de, niteliklerine göre, kâh bu gelişmeyi hızlandırırlar, kâh geciktirirler. Hatta bazı top-

lumlarda, belirli bir süre, bu üst yapı etkenleri sanki temel etkenmiş gibi ağır basabilir. Bundan dolayı bunların iyice tesbit edilip doğru değerlendirilmesi şarttır. Örneğin işçi sınıfının henüz sınıf bilincine ulaşmış, örgütlenmemiş olması ya da kapitalizmin ideolojisini benimseyerek örgütlenmiş bulunması; buna karşılık örneğin köylerde dar boğazların teşekkül etmiş ve köylüyü devrimci bir ortama getirmiş olması; tutucu batıl inançların halk arasındaki yaygınlık derecesi; emperyalizme karşı milli kurtuluş savaşı vermiş olup olmamak; bizim gibi böyle bir savaşta zafere ulaştıktan sonra yeniden emperyalizmin boyunduruğuna düşmüş olmak; halkın demokratik haklara sahip çıkması, ya da halktan yana bir Anayasa'nın yürürlükte bulunması gibi her toplumun kendi tarihinden gelen bir takım etkenler hesaba katılmadan sosyalizmi kurmak mümkün değildir. Sosyalizmi kurmak için hazır reçeteler yoktur. Genel kanun ve prensiplerden hareket ederek her toplum kendi sosyalizmini yaratmak zorundadır.»

Aybar bundan sonra Türkiye'de modern sosyalizmin 57 yıllık bir tarihi bulunduğunu, Türkiye İşçi Partisi'nin İştirakçi Hilmi'den bu yana gelmiş geçmiş bütün sosyalizm hareketlerinin hakiki ve biricik mirasçısı olduğunu; Türkiye İşçi Partisi'nin bu gelişmenin son ve en mükemmel halkasını teşkil ettiğini; ancak bunun sadece tarih planında bir bağlantı olduğunu; geçmiş hareket ve kuruluşlarla Türkiye İşçi Partisi arasında ne kuruluş, ne tüzük, ne program bakımından herhangi bir bağlantı bulunmadığını açıklayarak Türkiye İşçi Partisinin temsil ettiği Türkiye sosyalizminin özelliklerini şöyle belirtmiştir :

«Türkiye sosyalizmi, işçisi, köylüsü, zanatkârı, küçük esnafı, arkasız memuru, namuslu aydını, toplumcusu ile bütün emekçi sınıf ve tabakaların iktidarını öngörür. Emperyalizmin boyunduruğunda yaşamak, emekçi sınıf v etabakalar arasındaki esasen düşmanca olmayan çelişileri iyice yumuşatmış, bütün emekçi sınıf ve tabakaların Amerikan emperyalizmi ve onun içimizdeki aracı ve ortaklarına karşı kenetlenmelerine, adeta bütünleşmelerine yol açmıştır. Bundan dolayı sosyalizmi kuracak olan iktidar, bir tek emekçi sınıfın iktidarı olmayacak, bütün emekçi sınıf ve tabakaların demokratik iktidarı olacaktır. Türkiye sosyalizminin birinci özelliği budur. Türkiye İşçi Partisi tüzüğünün ikinci maddesi «Türkiye İşçi Partisi, Türk işçi sınıfının ve onun demokratik öncülüğü etrafında toplanmış bütün emekçi sınıf ve tabakalarının (Irgat ve küçük köylülerin, aylıklı ve ücretlilerin, zanaatkârların, küçük esnaf ve dar gelirli serbest meslek sahipleri ile ilerici gençliğin ve toplumcu aydınların) kanun yolundan iktidara yürüyen siyasi teşkilatıdır.» der. Dikkat edilsin : İşçi sınıfının önderliğinde bile denmemiş; demokratik öncülüğü etrafında toplanmış bütün emekçi sınıf ve tabakaların denmiştir. Bu, Türkiye sosyalizminin nitelendiren son derece önemli bir özelliktir.

Türkiye sosyalizminin ikinci özel-

Yeni emperyalizm

İstanbul'daki kapalı salon toplantısında, Genel Yönetim Kurulu üyesi ve İstanbul Milletvekili Sadun Aren de konuşmuştur. Konuşmasında özellikle ekonomik sorunlara değinen Aren, sözlerine şöyle başlamıştır :

«Hepimiz biliyoruz ki, memleketimizde bir çok rahatsızlıklar var: Kıbrıs konusu, özel okullar protestosu için gençlerin yürüyüşü, her gün artan hayat pahalılığı... Son günlerde gazete sayfalarını kaplayan bunlar ve bunlar gibi daha nice hatırlayabileceğimiz rahatsızlıklar, esasında genel bir rahatsızlığın, memleket işlerini yürütmek hususunda mevcut temel rahatsızlığın yüzeydeki görüntüleridir. Bu temel mesele ise, kalkınma konusunda yanlış bir yol tutulmasıdır; kapitalist yoldan kalkınma isteğidir.»

Kapitalist yoldan Türkiye kalkınmasının olanaksızlığına değinen Aren, bunun nedenlerini de etraflıca açıklamış, ülkemizdeki kapitalist sınıfın, yeni iş alanları açmak ve kalkınmayı bu yoldan gerçekleştirmek bakımından güçsüz olduğunu belirttikten sonra, «milli burjuvazi» konusu ile ilgili olarak şunları söylemiştir.

MİLLİ BURJUVAZİ

«Milli burjuvazi deyimi, «sanayi burjuvazisi» deyimi ile eş anlamda değildir. Sanayicinin milli olması, onun davranışlarına bağlıdır. Türkiye, pazarını yabancılara sömürtmeyip, onu kendisine ayırmayı ister, bunun için de yabancı sermayenin karşısına çıkarsa, ancak o zaman milli olur. Şimdiye kadarki müşahedelerimiz, davranışlarının bu nitelikte olmadığıdır. Aksine, yabancı sermayeyi Türkiye'ye davet edip, onunla işbirliği yaparak, Türkiye pazarını müştereken sömürmek istiyorlar.

Vaktiyle yabancı sermayeyi yurdumuzdan sürüp çıkarmamıza rağmen, bu sınıf, bu sınıfın partileri, onu yeniden davet etti. Bunun için kanunlar çıkardı. Elbette, ki bunlara milli burjuvazi denemez.»

Aren, son 20 yıl içinde şüphesiz bir takım şeyler yapıldığını, ancak şimdiki sosyal - ekonomik sınıflar arası dengenin düne nazaran daha da bozuk olduğunu belirtmiş, bunu hâkim sınıfların da bildiğini ifade etmiştir.

Sadun Aren, halkı tatmin gereğini hisseden hâkim sınıfların, bunun için sanayii geliştirmek istediklerini ve güçsüz olan sanayici sınıfın bunu gerçekleştiremeyeceğini bildikleri için de yabancı sermayeyi davet ettiklerini söylemiş, özetle şöyle demiştir :

YENİ EMPERYALİZM

«Artık yabancı sermaye bir memlekete gelince, oradaki yerli sermayeyi ezmemekte, tersine, işbirliği yapmakta, ortaklık kurmaktadır. Bundan dolayı da, yerli burjuvazimiz, yabancılar tarafından kendisinin tehdit edildiği kanaatinde değildir. Çünkü, ya kendi sahasında değildir, veya girse de, önce kendisi ile konuşup anlaşacağını düşünmektedir. Ona karşı mücadele yapacak nitelikte değildir. Böylece, Türkiye'de sosyalizm için mücadele ve antiemperyalist mücadele, ayni mücadele olmaktadır.»

İKİLİ ANLAŞMALAR

Daha sonra, olayı siyasi açıdan ele alan Aren, Türkiye İşçi Partisi ve toplumcu güçler, emperyalizme ve onun Türkiye'deki hâmisi Amerika'ya karşı çıktıkları zaman, üsler, ikili anlaşmalar konularını ele aldıkları zaman, karşımıza gene bunların çıktığını, kendi sanayicilerimizin, sanayi, ticaret adamlarımızın ve bakanların direndiklerini hatırlatmış, bugünkü hükümetin asıl ve tek icraatının «kapitalist sınıf yetiştirmek» olduğunu söylemiştir.

Sadun Aren, bundan sonra 5 Yıllık Kalkınma Plânı'nı kısaca incelemiş, plânın özel sektöre öncelik tanıdığını, ancak özel sektörün «parasız» olduğunu belirterek, bu durumda plân finansmanın yoksul halktan alınan vergilerle gerçekleştirileceğini söylemiştir. Aren, kapitalist sınıftan hiç vergi alınmadığını, özel sektörün, yoksul halka beslettirilmek istendiğini ifade etmiş, şöyle demiştir :

«Zeytinyağı skandalinde gördüğümüz, vergi suistimallerinde duyduğumuz gibi, gerçekte adamların işleri bu. Başka çareleri yok. Bunlar, pek açık durumlar, herkes anlıyor. Ama daha kapalı olanları, halka yararlı diye gösterilenleri de var.»

Aren, «sosyalizme giden kapitalist olmayan yolun, bugünkü çıkmazdan kurtulmak için tek çıkar yol» olduğunu belirtmiş ve şunları söylemiştir:

Onun için, Türkiye İşçi Partisi, birçok handikaplara rağmen, memlekette en çok sözü edilen, kendisini kabul ettirmiş ve tek umut olarak görünen bir parti olmuştur. Çünkü yolu doğrudur.»

Sadun Aren, konuşmasının sonunda, Türkiye İşçi Partisi'nin temsil etmekte olduğu hareketin çok büyük gelişme içinde olduğunu ve daha gelişeceğini ifade etmiş, «bize düşen görevin, bu gelişmeyi hızlandırmak» olduğunu söylemiştir.

Soygun düzeni

12 Kasım 1967 Pazar günü, İstanbul'da, Spor ve Sergi Sarayı'nda düzenlenen toplantıda, TİP Genel Sekreteri ve Ankara Milletvekili Rıza Kuas tarafından bir konuşma yapılmıştır. Özellikle işçi - işveren ilişkileri ve çalışma hayatımızla ilgili kanunlar üzerinde duran Kuas, işverenin, nasıl işçi sırtından geçindiğini, onu nasıl sömürdüğünü, ayni yaşantıyı bilen bir lâstik işçisi olarak ve yaşadığı olaylardan örnekler göstererek anlatmıştır.

Kuas, bir lâstik fabrikasında yapılan bir lâstik ayakkabının, onu yapan işçi tarafından satın alınıp giyilemeyişinin ekonomik nedenini özetlemiştir.

Kuas, bu «bozuk düzeni» şöyle ifade etmiştir :

«Mamul mallar, fabrikatörün karısı, oğlu veya kardeşi adına fatura kesilerek, toptancıya devir muamelesi yapılır. Bu, aslında sadece evrak üzerinde kalan bir muameledir. Gerçek bir devir olayı yoktur. Toptancı, bunun üzerine bir daha kâr ilâve ederek, malı Anadolu'daki toptancıya devreder. Anadolu toptancısı da, gene kâr ilâve ettiği lâstikleri, perakendeciye verir. Perakendeci kârı da binince, lâstik alınmayacak kadar bahalanır ve onu imâl eden işçinin giymesi imkânı ortadan kalkar.

Ayrıca, fabrikatör, imalata başlamadan önce de, hammadde ithalatından da ayrıca kâr etmektedir. Çünkü hammaddeyi de ithalât kârını ekleyerek fabrikatöre devreden, gene fabrikatörün akrabasıdır.»

SOYGUN DÜZENİ

Kuas, şöyle devam etmiştir :

«Neresinden tutarsanız tutunuz, bunun bir soygun düzeni olduğunu göreceksiniz. Ve emekçi halkımız soyuluyor derken, yukarda nasıl işlediğini anlattığımız mekanizma, birçok işletmelerde ayni usulle ve olanca dehşetiyle sürüp gitmektedir.

Bu soygunu gözönüne, emekçi halkın tek örgütü, Türkiye İşçi Partisi koymuştur. TİP, bu düzenin değiştirilmesinin emekçi sınıfın Anayasa'daki haklarına sahip çıkarak, devlet yönetimine ağırlığını koyması ile mümkün olacağını içtenlikle savunmaktadır.»

TİP Genel Sekreteri, daha sonra bütün emekçi halkı, Türkiye İşçi Partisi saflarında örgütlenmeğe çağırmış; «İşçiler, köylüler, dar gelirliler, tüm olarak emekçiler; Tek siyasi örgütünüz olan TİP'e sahip çıkın. Bu soygundan kurtulmanın ve Türkiye'yi kalkındırmanın başka çıkar yolu yoktur.» demiştir.

SENDİKALAR KANUNU

Rıza Kuas, daha sonra sözü Sendikalar Kanunu'na getirmiş, hakim çevrelerin baskısıyla zaten işçi aleyhinde çıkarılmış olan Sendikalar ve Toplu Sözleşme, Grev ve Lokavt Kanunlarının, kanunun bu haline bile tahammül edemeyen işverenlerin baskısıyla daha da bozulmak üzere olduğunu belirtmiş, yeni hazırlanan tasarının Başbakanlığa sunulduğunu söyleyerek, «Anayasa'daki hakkımızı kullanarak, bu kanunun aleyhimize çıkmaması için, birlikte direnmeliyiz, diyorum ve haklarımızın kundaklanmak üzere olduğunu haber veriyorum» demiştir.

---

liği, aşağıdan yukarı bir hareket olması ve tepeden inmeciliği kesinlikle reddetmesidir. Bu ikinci özellik esasen birincinin doğal bir sonucudur. Bu ikinci ilke de tarihimizin özelliklerinden gelmektedir.

Halkımız kuşaklardan beri tepeden inme merkeziyetçi, eli sopalı cebellut Osmanlı tipi devlet anlayışı ve yönetiminden çok ıstırap çekmiştir. Bundan dolayı da tepeden inmeciliğin her çeşitine karşıdır. Demokratik oy hakkına sahip çıkmıştır. Halkın bu isteklerine bu eğilimine saygı gösterilmedikçe sosyalizm kurulamaz. Kaldı ki tepeden inme sosyalizm yoktur, olamaz. Tepeden inmecilik, halkın felsefesi halkın ekonomik sosyal ve politik düzeni demek olan sosyalizm ile asla bağdaşmaz. Tepeden inmecilik sosyalizmin red ve inkarı demektir.

Türkiye sosyalizminin üçüncü özelliği kıskançlıkla istiklâlci olmasıdır. Bu da tüzüğümüzde yazılıdır. Bağımsızlığa kıskançlıkla sarılmışızdır. Bu ilke önce dış politikamızın temelidir. Bugün nasıl Amerikan emperyalizmine karşı duruyorsak yarın hangi yabancı devlet Türkiyeye göz dikerse ona karşı da aynı azim ve şiddetle karşı koyacağız. Türkiye hiç bir yabancı devletin nüfuzu altına girmeyecektir. Türkiye İşçi Partisinin iktidarında hiç bir devletin Türkiye topraklarında yeri olmayacaktır.»

YABANCI SOSYALİST PARTİLER :

«Aynı prensibe yabancı sosyalist partiler karşısında da sımsıkı bağlıyız. Türkiye İşçi Partisi hiç bir milletlerarası sosyalist örgüte bağlı değildir. Hiç bir enternasyonal ile ilişkimiz yoktur. Kimseden hiç bir merkezden emir almayız. Bunu, üstelik sosyalistçe dayanışmaya da aykırı sayarız. Dayanışma, bağımsız, güçlü varlıklar arasında, eşitlik içinde gerçekleşir. Sosyalizm, İkinci Dünya Savaşından sonra, özellikle yirminci yüzyılın ikinci yarısından itibaren her yerde bağımsız bir hareket şeklinde gelişmektedir. Hele Üçüncü Dünya Devletlerindeki sosyalist hareketler bağımsızlıklarına sımsıkı sarılıyorlar. Örneğin yeni bağımsızlıklarına sosyalizm yolunu hiç bir vesayet kabul etmeden kendi güçleri ve olanakları ile araştırıyor ve buluyorlar. Herhalde biz Türkiye İşçi Partililer Türkiye Sosyalizmini kendi anlayış çerçevemiz içinde, kendi gücümüzle, yani emekçi halkımızla elele, omuz omuza gerçekleştireceğiz. Maddi manevi bütün milli varlıkların tam manası ile değerlendirilmesi, emekçi halkın iktidara gelerek devlet çarkını milli menfaatlere gerçekten hizmet eder hale getirilmesi olarak, sosyalizm önce milli ve insancı anlamda milliyetci bir harekettir.»

Aybar, konuşmasını şu sözlerle bitirmiştir :

«Sosyalizm, mutlu yarınlarımızın yolu; Türkiyenin bağımsızlığı ve emekçiler olarak herbirimizin mutluluğu, özgürlüğüdür. Sosyalizm, yarının kalkınmış, halkı mutlu ve kendi kendisinin efendisi olmuş, itibarlı, tam bağımsız, demokratik Türkiyesidir. Hedef uzak değil yakındır. Emekçiler uyanıp örgütlendikleri ölçüde hızla yaklaşmaktadır. Mutlu yarınlar bizimdir.»

Türkiye Sosyalizmi

İstanbul kapalı salon toplantısında, Genel Yönetim Kurulu Üyesi ve Urfa Milletvekili Behice Boran da konuşmuştur. Boran'ın konuşmasının özeti aşağıdadır.

SOSYALİZM VE ANAYASA

«Emekçi kardeşlerim, aziz misafirler;

Hepiniz biliyorsunuz, bu son zamanlarda, Anayasa sosyalizme açık mıdır, kapalı mıdır münakaşası yapılmaktadır. Bir süre önce, iki devlet büyüğümüz ,Anayasa'nın sosyalizme kapalı olduğunu söylemişlerdi. O zaman partimiz, buna gereken cevabı vermiş, fakat cevap yalnız partimizden gelmekle kalmamış, üniversite muhitlerinden de yetkili hukukçular Anayasa'nın sosyalizme açık olduğunu söylemişler, hatta bir üniversite hocası, «Anayasa sosyalizme kapalıdır, diyen ilk sınıf öğrencisini ben sınıfta bırakırım» demişti. Buna rağmen, gazetelerde okuduk ki, bir hafta - on gün evvel, Devlet Başkanı, Anayasa'nın sosyalizme kapalı olduğu beyanını tekrarlamış.»

Konuşmasına böylece giren Behice Boran, emekçi halkın mutlaka Anayasa'yı öğrenmesi gerektiğini belirttikten sonra, Anayasa maddelerini, sosyalizm açısından incelemiş, şöyle demiştir :

MİLLÎ EGEMENLİK HAKLARI, HİÇ BİR KİŞİYE, ZÜMREYE VEYA SINIFA DEVREDİLEMEZ...

«Anayasa'mızın 4 ve 12. maddeleri, Türk toplumunun sosyal sınıflardan meydana geldiğini kabul eder. 4. Maddesinde, Anayasa'mız der ki, **Millî egemenlik hakları, hiç bir kişiye, zümreye veya sınıfa devredilemez. Millî egemenlik haklarının, hiç bir sosyal sınıfa devredilemeyeceği hükmünü getirdiğine göre, demek ki, toplumun sosyal sınıflardan meydana geldiğini Anayasa kabul etmektedir.**

12. Maddesinde ise, son fıkrada, yeni Anayasa'mız, Hiç bir kişiye, zümreye veya sınıfa imtiyaz tanınamaz der. Demek ki, 12. Maddenin son fıkrasıyla da; Anayasa'mız, sosyal sınıflar arasında kanun bağımından, hukuk bakımından eşitliği öngörür.»

«SOSYAL HUKUK DEVLETİ»

«Gene Anayasa'mız, 2. Maddesinde, Türkiye Cumhuriyeti'nin bir sosyal hukuk devleti olduğunu belirtir.» «Sosyal devlet» in ne demek olduğunu da, Anayasa, gerekçesinde uzun uzun izah eder. 2. Maddenin sosyal devletle ilgili gerekçesine baktığımız zaman, şu ifadeyi görüyoruz : Anayasa'nın 2. Maddesinin gerekçesi diyor ki; «Emekçilere, halka insanca yaşama seviyesi sağlanmadıkça, siyasi demokratik hürriyetler; yani söz, toplanma, yürüyüş, miting yapma hürriyeti, fikir hürriyeti ve gülünç olmaktan öteye gidemezler.»

Gene gerekçe devam eder ve der ki; «İktisaden başkalarına bağlı ve iktisaden zayıf zümre ve kişileri, müstahdemleri, dar gelirlileri, yoksulları, sosyal devlet, korumakla ödevlidir» der. Kim iktisaden başkalarına bağlı ve iktisaden zayıf olanlar ? İktisaden başkalarına bağlı; yani işçiler, patronlarına bağlı. Yani ırgatlar, ortakçılar, marabalar; toprak ağalarına bağlı. Kim iktisaden zayıf olan zümreler ? Yani küçük esnaf, zanaatkâr, yani az maaşlı, orta maaşlı ve ücretli memurlar ve müstahdemindir. Binaenaleyh; görülüyor ki, bu madde, işçi sınıfını, tarım işçilerini, topraksız köylüleri, orta halli köylüleri, küçük esnaf ve zanaatkârları, küçük ve orta memurları korumakla devleti görevlendiriyor.»

Boran daha sonra, devletin bu görevini yapabilmesi için, emekçi halk tabakalarının, meclislerde ve hükümette, ağırlığını hissettirebilmesinin şart olduğunu ifade etmiş, şöyle demiştir :

TOPLUM İKİYE BÖLÜNMÜŞTÜR

«Hep bildiğimiz gibi toplum ikiye bölünmüştür. Bir tarafta sermaye sınıfları, yani büyük fabrikatörler, yani ithalâtçı, ihracatçı tüccarlar, büyük toprak ağaları, faizcilik yapanlar, bankacılar. Bunlar sermaye sınıflarıdır. Diğer taraf da emekçi sınıflarıdır. Esas bölünme buradadır. Buna uygun olarak, partiler de, sayıları her ne olursa olsun, programlarındaki ufak tefek farklar her ne olursa olsun, aslında böyle ikiye ayrılırlar. Ya sermayeci sınıfların hak ve çıkarlarını müdafaa ve temsil eden partilerdir; ya emekçi sınıfların çıkarlarını ve haklarını temsil eden partilerdir. Yani kısacası; siyasi partiler, toplumdaki sosyal sınıfların siyasi örgütleridir. Ve sosyal sınıflar, kendilerinin siyasi örgütü olan partiler vasıtasıyla, seçim yoluyla ve kanunlar çerçevesinde iktidar için mücadele ederler, yarışırlar. Partilerin başka bir niteliği yoktur. Binaenaleyh partiler, demokratik hayatın vazgeçilmez unsurlarıdır. Demek ki, sosyal sınıflar, bu siyasi partileri, örgütleri vasıtasıyla, demokratik hayatta, siyaset planında rol oynarlar.

Şu halde görülüyor ki Anayasa'mız:

1. Sosyal sınıfların mevcudiyetini kabul etmektedir.

2. Bu sosyal sınıfların kanun bakımından eşitliğini öngörmektedir.

3. Fakat, fiili hayatları, gelirleri, yaşantıları bakımından, sosyal sınıfların eşit olmadığını kabul etmektedir. Bu eşitsizliği gidermek veya hiç değilse azaltma ödevini de sosyal devlet olarak nitelediği devlete yüklemektedir.»

Boran daha sonra, diğer partilerin, Anayasa'nın komünizmi yasakladığı yolundaki sözlerine değinmiş, Anayasa'nın «sınıf diktatörlüğünü» yasakladığını, buna göre, yalnız komünizmin değil, faşizmin de Anayasa dışı sayılması gerektiğini belirtmiştir.

ÇOK PARTİLİ KAPİTALİST SINIFLAR DİKTATÖRLÜĞÜ

Bundan sonra, çok partili hayata geçişimizi ve bu dönem sırasında batı demokrasilerinin örnek alındığı iddialarına değinen Behice Boran, batıda uygulanan demokrasilerde, bütün sosyal sınıfların siyasi örgütler içinde temsil edildiklerini, oysa, 1945 ten bu yana, Türkiye'deki demokrasi uygulamasında, emekçi sınıfları bir siyasi örgüt içinde toplamak isteyenlerin «komünist, vatan haini» suçlamaları ile ezilerek, buna izin verilmediğini ifade etti ve şöyle dedi :

«Bu suretle, tek partili kapitalist sınıflar diktatörlüğünden, çok partili kapitalist sınıflar diktatörlüğüne geçildi. Ve bu halka, hatta bir kısım aydınlara dahi, normal demokrasi düzeni imiş gibi kabul ettirildi.»

«MÜLKİYET HAKKININ KULLANILMASI TOPLUM YARARINA AYKIRI OLAMAZ.»

Daha sonra, kapitalist partilerinin sözcülerinin, Anayasa'da yer alan mülkiyet hakkında, miras hakkından sık sık söz ettiklerine değinen Boran, Anayasa'nın mülkiyet hakkıyla ilgili 36. Maddesinin mülkiyet haklarının sınırlandırılmasına ilişkin fıkralarını hatırlatmıştır. Boran, bu konuda, özetle şunları söylemiştir :

«Adalet Partisi, 36. Maddeden sadece şunu okuyor; «Herkes, mülkiyet ve miras haklarına sahiptir.» Biz bağırıyoruz bazen oturduğumuz yerden; «Maddenin öbür fıkralarını da oku.»

İkinci fıkrada diyor ki; «Bu haklar, ancak kamu yararı amacıyla, kanunla sınırlanır». Özel mülkiyet konusunda asıl üçüncü fıkra çok mühim : «Mülkiyet hakkının kullanılması, toplum yararına aykırı olamaz.» Anayasa, bu fıkrasıyla, mülkiyet hakkının kullanılmasını ne kadar sınırlıyor.

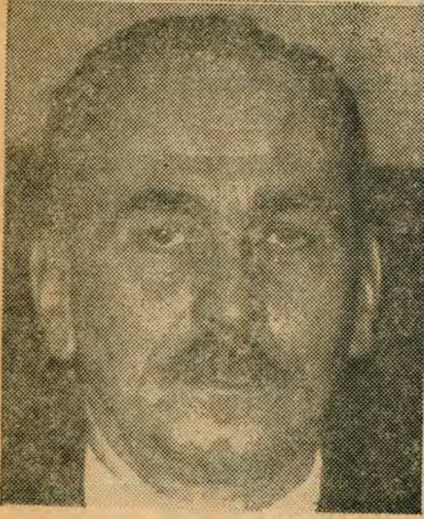
36. Maddenin bu son fıkrası, mülkiyetin kullanılması, kamu zararına olamaz, demiyor; Kamu yararına aykırı olamaz, diyor. O derece sınırlıyor. Çünkü, bir mülkiyet hakkının kullanılması, kamuya zararlı olmayabilir. Bu kâfi değil, zararlı olmaması, mülkiyetin kullanılması kamunun yararına aykırı olmayacaktır.»

İNSANLIK HAYSİYETİNE YARAŞIR BİR YAŞAYIŞ SEVİYESİ...»

Behice Boran, daha sonra, Anayasa'nın özel teşebbüsle ilgili 40. Maddesi ve iktisadî ve sosyal yaşayış seviyesiyle ilgili 41. Maddeye değinmiş, 40. Maddenin ikinci fıkrasında, özel teşebbüsün, kamu yararına sınırlanabileceğinin öngörüldüğünü, üçüncü fıkranın ise, özel teşebbüsün, «millî iktisadın gereklerine ve sosyal amaç-

(Devamı sayfa 10 da)

Kıbrıs'taki acı gerçekler, TİP'in

MEHMET ALİ AYBAR

Geçitkale ve Boğazköy köylerine Rumların saldırısı ile Kıbrısta durumun yeniden vehamet kazanması üzerine Genel Başkan Aybar'ın davetiyle Merkez Yürütme Kurulu 16 kasım perşembe günü saat 10,00 da olağanüstü olarak toplanmıştır. Toplantıda Kıbrıstaki son gelişmeler incelenmiş; 2 yıl önce TBMM kürsüsünde açıklanan görüşümüzü olayların teyid ettiği tesbit ve aynı esaslar içinde Parti görüşümüzün açıklanması için Millet Meclisi Grubuna talimat verilmiştir.

Aynı gün yapılan TBMM'nin kapalı oturumunda, Parti görüşü, Grubumuz adına söz alan Merkez Yürütme Kurulu üyesi ve Urfa Milletvekili Behice Boran tarafından savunulmuştur.

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Aybar'ın iki yıl önce TBMM kürsüsünden yaptığı ve bugün Kıbrıs'ta ortaya çıkan acı gerçeklerin doğruladığı konuşmanın özetini bir tarihi belge olarak yayınlıyoruz.

ATATÜRK POLİTİKASI

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı, konuşmasına, Kıbrıs konusuyla ilgili görüşmelere, TİP'in büyük bir şevk ve millî bir vazifenin şuuru ile katıldığını belirtmekle başlamış, görüşme boyunca, partizanca iddialardan kaçınılması gerektiğini ifade etmiştir.

Kıbrıs dâvasının kurtulma imkânlarını ve eldeki kozları incelemeden önce, dâvanın, Birleşmiş Milletler'in son kararına kadarki safhalarını gerçekçi bir gözle ve objektif ölçülerle tahlil etmek gerektiğini belirten Aybar, Kıbrıs'ın 1571'de ilhakından bu yana tarihçesini özetlemiştir.

«Kıbrıs'ı incelerken, Kıbrıs üzerindeki politikamızı tayine çalışırken, ve Kıbrıs'taki gelişmeler değerlendirilirken, bunu tek başına değil, ama dünyadaki değişmeler içinde değerlendirmek mecburiyetindeyiz.» diyen Mehmet Ali Aybar, Atatürk'ün dış politika anlayışına taban tabana zıt tutumumuz yüzünden, diplomatik faaliyetlerde başarısız sonuçlar aldığımızı belirtmiştir.

Dış dünya ile ekonomik ilişkiler yönünden, de Yunanistan'ın ağır bastığını hatırlatan Aybar, uluslararası sermaye çevreleri ile başabaş ortaklıklar kurmuş olan Yunan milyarderler'nin Kıbrıs davasına Yunanistan açısından önemli katkıda bulunduklarını söylemiş Yunan kültürünün, batı uygarlığının beşiği olduğu yolundaki fikrin de hesaba katılması gerektiğini ifade etmiştir.

GERÇEK DOSTLUK

Mehmet Ali, Aybar, konuşmasına devamla, Birleşmiş Milletler'deki oylama sonuçlarının, gerçek dostlarımızın tespitinde bir ölçü olabileceğini belirtmiş, «NATO'da müttefikimiz olan devletlerin, — iki müttefikimiz arasında bir tercih yapmayalım — gerekçesiyle çekimser oy vermiş olmaları, Yunanistan'ı tercih ettiklerini gösterir. Çünkü çekimser oy kullandıkları zaman, neticenin Yunan tezi lehinde olacağını biliyorlar.» demiştir.

ÜÇÜNCÜ DÜNYA

Yanlış dış politika uygulamamız yüzünden üçüncü dünya devletlerini de Birleşmiş Milletler'de tarafımıza çekemediğimizi belirten Aybar, bu konuda şunları söylemiştir :

«Üçüncü dünya devletlerinin tutumuna gelince :

Sayın milletvekilleri; Bu tutum, milletlerarası münasebetleri yakından izlemiş olanları herhalde şaşırtmamıştır. Biz, Yıllardan beri, yirmi yıldan beri, bütün milletlerarası meselelerde bu devletlere karşı çıktık.. Birleşmiş Milletler'de karşı çıktık. Beyanatlarda karşı olduğumuzu söyledik. Nerede bir kurtuluş savaşı yapan memleket varsa ve nerede onun karşısında zalim bir emperyalist devlet varsa, biz daima emperyalist devletin safında yer aldık. Birleşmiş Milletler'deki oylamalarda da böyle oldu.»

Aybar daha sonra, üçüncü dünya devletlerinin Kahihire konferansında, bu gerekçeyle de ilgili olarak, Makarios tarafından aldatıldığını, Türkiye'nin ise, askerî bloklara dahil olduğu için konferansa alınmadığını hatırlatmış, şöyle demiştir :

«Daha dün esir birer ülke olan devletler, Birleşmiş Milletler'de ağır basarak dünya politikasını etkileyen kararlar aldılar. Yalnız Kıbrıs konusunda değil, müdahele konusunda, yabancı üsler konusunda da kararlar aldılar. Binaenaleyh, biz dış politikamıza yeniden yön verirken, Kıbrıs olayları gözümüzü açmış olmalıdır. Dış politikamıza yeniden yön verirken, bu hususu gözden kaçırmamak mecburiyetindeyiz.»

TUTUMUMUZ NE OLMALIDIR?

Mehmet Ali Aybar, bundan sonra, Kıbrıs politikamızın bundan böyle nasıl uygulanması gerektiği konusunda aynen şunları söylemiştir :

Sayın milletvekilleri, şimdi geliyorum elimizde bulunan kozlara :

Bir kere, Zürih, Londra ve Lefkoşa Andlaşmaları, hukuk alanında yürürlükte bulunan vesikalardır. Bunda hiç kimsenin şüphesi olmasın. Gerçi uygulanamaz, tamamen uygulanamaz haldedirler. Ama hukukan muteberiyetlerinden bir şey kaybetmemişlerdir. Hepinizin bildiği gibi, devletler hukuku, andlaşma ve sözleşmelerin tek taraflı olarak yürürlükten kaldırılmasını kabul etmez. Eğer o sözleşme ve andlaşmaların tadilini gerektiren yeni inkişaflar varsa, o zaman taraflar masaya oturur, yeni şartlara göre yeni sözleşmeler yaparlar. Andlaşmaların yürürlükte olması, fakat bu andlaşmaların ve Anayasa'nın fiilen Kıbrıs Rum Hükümeti tarafından çiğnenmiş olması da yeni bir hukukî netice doğurur. Makarios Hükümeti meşru bir hükümet değildir. O halde nedir? Fiilî bir hükümettir.

Sayın milletvekilleri; meşru hükümetlerle fiilî hükümetler, devletler hukukunda ters bir oran içinde mütalâa edilir. Fiilî hükümetlerin tanınması ,iki şarta bağlıdır:

1. Fiilî hükümetin, ülke üzerinde otoriteyi tesis etmesi ve vatandaşlar tarafından kabul edilmesi.

2. Milletlerarası münasebetlerde, andlaşmalara ve devletler hukukuna saygılı olacağı hakkında, inan ve güven vermesi.

Makarios Hükümeti, kendi taahhüdü altında bulunan Anayasa'yı, iktidara geldikten sonra sistemli olarak çiğnemiş ve nihayet bunu tanımadığını, ilgili devletlere resmî bir belge ile bildirmiştir. Şu halde, mesnedini, hukukî dayanağını kaybetmiştir. Fiilî bir hükümettir. Fakat, Kıbrıs Adası üzerinde, sulh ve sükûnu temin etmek şöyle

görüşünü doğruladı

dursun, bilâkis, kanlı çarpışmalara sebep olmuş, katliâmlar tertip ve tahrik eylemiştir. Bundan dolayı, fiilî bir hükümet olarak da, muhatap olma hakkını yitirmiş durumdadır.

MAKARİOS TARAF DEĞİLDİR

İkincisi: milletlerarası andlaşmaları, kendi imzasını taşıyan andlaşmaları hiçe saydığını defalarca söylemiştir. Türkiye, artık Makarios Hükümet'ni muhatap saymadığını ilân etmelidir. Yani, Türkiye Cumhuriyeti, Makarios'u muhatap saymamalıdır.

İkincisi, Birleşmiş Milletler de, Makarios Hükümeti'ni muhatap olarak kabul etmemelidir. Çünkü, bu andlaşmalar, Birleşmiş Milletler'de de tescil edildi. Tescilin hukukî bir mânası vardır. Paktın 108'inci maddesine göre tescil edilen andlaşmalar, Birleşmiş Milletler organizasyonu içinde de muteberlik kazanmışolurlar; taraflarca ve üçüncü şahıslarca, Birleşmiş Milletler organları karşısında dermeyan edilebilirler. Hal böyle olunca, tescil ettirmiş olduğu bir andlaşmayı hiçe sayan bir hükümeti, Birleşmiş Milletler'in, meşru bir hükümet olarak kabul etmemesi gerekir.

Bu noktalardan hareket ederek, Kıbrıs politikasını, şöyle bir sonuca bağlamalıyız; Türkiye İşçi Partisi olarak görüşümüz şudur :

Türkiye Cumhuriyeti, Kıbrıs'taki birliği muhafazaya devam etmelidir. Zamanı gelince birliği değiştirmelidir ve şimdiden, Kıbrıs Rum Hükûmeti muhatabı olmayacağı için, Yunanistan'ı muhatap sayarak, Kıbrıs'taki silâhlı kuvvetimize ve Kıbrıs'taki soydaşlarımıza yapılacak silâhlı saldırının cevapsız kalmayacağını, bunun bir savaş sebebi (casus belli) sayılacağını, Yunanistan'a şimdiden, açıkça ifade etmelidir. Şüphesiz, Türkiye barışçı bir devlettir. Bu ihtarın herhangi bir saldırı niyetine dayanmadığını söylemeye bile lüzum yoktur. Ama, Kıbrıs davasının başından beri, müzakere masasına muhataplarını oturtmak için uğraşmış ve bunda muvaffak olamamıştır. Bundan dolayı, bu son ve kesin ihtarı, Hükümetimizin, Yunanistan'a ve Birleşmiş Milletler'in bütün üyelerine duyurması bize zorunlu görülmektedir. Buna paralel olarak, Türkiye Hariciyesi, kesif bir propaganda faaliyetine geçmelidir. Üçüncü Dünya Devletleri'ne ve bütün Dünya devletlerine, Türkiye'nin hakiki maksatlarını gerçekçi bir dille anlatmalıdır. Bunun için de, Türkiye'nin, emperyalist emellere âlet olmayacağını, dış politikasını yeniden gözden geçirerek, cihana ispat etmiş olması lâzımdır.

Sayın milletvekilleri, Kıbrıs meselesinin Türkiye lehinde çözümlenmesi buna bağlıdır.

TÜRKİYENİN TEZİ

Peki, Kıbrıs için Türkiye'nin tezi ne olmalıdır? Sayın Suat Hayri Ürgüplü'nün açıkladığına göre, Türkiye şimdiye kadar Kıbrıs'ta ne istediğini açık olarak ortaya koymamıştır. Gerçekten de, Kıbrıs hakkında ileri sürülen ve boyuna değiştirilen tezler göz önünde tutulursa, Türkiye nin, oturmuş bir görüşü olmadığı meydana çıkar. Bundan böyle, Türkiye'nin değişmez ve Türkiye millî menfaatlerine yüzde yüz uygun bir tezle ortaya çıkması, ayni zamanda da bu tezin insanlık dünyası tarafından benimsenmesi, özelikle Üçüncü Dünya Devletleri tarafından benimsenmesi şarttır. Aksi halde, Millî menfaatlerimize uygun da olsa, dünyaya kabul ettiremiyecek olursak, o tez, hiçbir netice istihsaline yarayamaz. İleri süreceğimiz tez, hem millî menfaatlerimize yüzde yüz hizmet eden bir mahiyet taşımalı, hem de bilhassa Üçüncü Dünya Devletleri'nce sempati ile karşılanmalıdır.

YUVARLAK MASA

Böyle bir tez nasıl olmalıdır? Bizim kanaatimiz şudur : Kıbrıs, askerî üslerden temizlenmeli, miletlerarası garanti altında tarafsızlaştırılmalı, ve her iki cemaatin eşit haklarına dayanan federatif, bağımsız bir ülke haline konulmalıdır. Bu tezi müzakere etmek için de, Türkiye, Yunanistan'ı ve Kıbrıs'lı Rum ve Türk cemaatlerini ve bir de Birleşmiş Milletler temsilcisini bir yuvarlak masa konferansına çağırmalıdır. Bu tezimizi önce bütün Dünya milletlerine ve bilhassa Üçüncü Dünya Devletleri'ne anlattıktan sonra ve Kıbrıs'taki askerî kuvvetlerimizi ve silâhlı kuvvetlerimizi orada muhafaza edeceğimiz ve buna yapılacak silahlı saldırının bir harp sebebi, bir «casus belli» olacağını, hiçbir şüpheye ve tereddüde mahal olmayacak şekilde kesinlikle ifade etmemiz halinde, Kıbrıs davasının Türkiye'nin menfaatlerine uygun bir çözüme kavuşacağı kanaatindeyiz.»

Türkiye Türklerindir

Hareketini bir hafta erteledikten sonra Milletlerarası Savaş Suçları Mahkemesi'nin son birleşimlerinde bulunmak üzere Kopenhag'a hareket eden Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar aşağıdaki demeci vermiştir :

Bütün muhalefet partileri tarafından yetkilendirilen hükümet on iki gündür mes'uliyeti ile başbaşa Kıbrıs davasına çözüm arıyor. Meseleyi gerekirse silahla, ama kökünden çözmesi için hükümeti desteklemeye devam ediyoruz.

Kıbrıs davasının kökünden çözümü, hem Kıbrıslı soydaşlarımızın hak ve hürriyetlerinde kesin ve gerçek güvenliğe kavuşturulmalarını hem de Kıbrıs'ın Amerikan emperyalizminin emrinde Türkiye'ye ve ortadoğuya karşı bir sıçrama tahtası haline getirilmemesini gerektirir. Kıbrıs sadece adadaki soydaşlarımızın güvenliğinden ibaret bir mesele değildir; Türkiye'nin güvenliği ile ilgili bir meseledir. Birbirine bağlı bu iki sonucun her ikisi de elde edilmedikçe, meseleye kökünden çözülmüş gözüyle bakılamaz.

Geçitkale ve Boğaz köy katliamları dört yıldır işlenen jenosit suçlarının bir devamıdır. Bu hususu Milletlerarası Savaş Suçları Mahkemesine jenosit hakkında sunacağım raporda belirteceğim. Bu suçlar sadece Türkleri imha etmek ve sindirmek saikiyle işlenmiyor. Kıbrıslı Türklerin imhası arkasında uzun vadeli hedefler yatmaktadır.

Gerçekten Kıbrıs Süveyş'in tahliyesinden sonra emperyalizm cephesi için büsbütün önem kazandı. Dikkat edilirse Kıbrıs olaylarının patlak vermesi de o tarihe raslar. Şimdi de Türk halkının artan direnişi karşısında Türkiye'deki Amerikan üslerinin günleri sayılmaya başlayınca Kıbrıs'ın Yunanistan'a bağlanarak bir Amerikan üs'ü haline getirilmesi gayretleri büsbütün artmıştır.

Bu bağlantıları gözden kaçırırsak Kıbrıs meselesini kökünden çözemeyiz.

Görüşme olacaksa hükümet masaya bir kuvvet pozisyonunda oturmalıdır. Kendisine yetki bunun için verilmiştir.

Bunun ilk şartı, Amerika'dan gelen itidal tavsiyelerine veya baskılara boyun eğmemektir

NATO'ya bağlı, ikili anlaşmalara bağlı ve Amerikan askeri üsleriyle donatılmış bir politikanın milli menfaatlerimizle bağdaşmadığı bir kere daha ortaya çıkmıştır. Amerikan emperyalizminin Truman doktrini ile başlayan riyakâr yardım politikasının Türkiye'ye nelere mal olabileceğini daha o zaman, yani bundan yirmi yıl önce haber vermiş bir kişi olarak, ufunetin iyice deşilip temizlenmesini istiyoruz.

Kıbrıs ikinci milli kurtuluş mücadelemizin kanlı ucu ve ilk hedefidir. İkinci hedef Türkiyedeki Amerikan üsleri olmalıdır. Türkiye Türklerindir.

lara uygun olarak yürümesi için» devletin gereken tedbirleri almasını öngördüğünü hatırlatmıştır. Boran, özetle şöyle demiştir:

41. Madde diyor ki, «iktisadî ve sosyal hayat, adalete, tam çalışma esasına ve herkes için, insanlık haysiyetine yaraşır bir yaşayış seviyesi sağlanması amacına göre düzenlenir»

İkinci fıkranın da bir parçasını okuyorum; Gene ayni maddeden: «İktisadi, sosyal ve kültürel kalkınmayı demokratik yollarla gerçekleştirmek, bu maksatla yatırımların toplum yararının gerektirdiği öncelikleri yöneltmek ve Kalkınma Planlarını yapmak devletin ödevidir.»

ANAYASA KAPİTALİZME KAPALIDIR

«Şimdi bütün bu hükümleri göz önünde bulundurulunca, Anayasa'nın kapitalizme ve kapitalist yoldan kalkınmaya sarih olarak kapalı olduğu, sosyalizme götürecek bir rota üzerinden kalkınmaya ise, açık olduğu, ayan - beyan ortaya çıkmaktadır. Çünkü, bir an için kapitalist sistemin temel vasıfları nedir, onu hatırlayalım? Özel sermayedar, yani kapitalist, neye göre yatırım yapar veya ticarî nitelikte bir takım iktisadi faaliyetlerde bulunur? Herkesin bildiği gibi kâr için ve azami kâr için. Nerede, en çabuk, en kısa zamanda en fazla kâr sağlayacaksa, özel sermaye oraya yatar, orada faaliyet gösterir. Bundan dolayı da kapitalist sistem, bu sermayedarlar arasında, kâr amacıyla rekabete dayanır. Ve kapitalist sistemde ekonomik sistemin düzenlenmesi, yani üretimle tüketimin birbirine göre ayarlanması, serbest piyasa mekanizması ile olur. Kapitalist sistemin temel vasıfları bu. Halbuki, burada ne diyor Anayasa, «İktisadî, sosyal ve kültürel hayatı düzenlemek, devletin görevidir» diyor.

Boran, devletin, adalet esasına ve herkese insanlık haysiyetine yaraşır bir hayat seviyesi sağlamak amacıyla bu düzenlemeyi yapmak zorunda olduğunu, oysa, kapitalist sistemin sadece ve sadece kâr esasına göre hareket ettiğini belirtmiş, Anayasa'nın, bu açıdan, kapitalizme kapalı olduğunu ifade etmiştir.

Öte yandan, kapitalist sistemin, gene Anayasa'da öngördüğü üzere «kamu yararı bakımından gereken önceliklere» değil, en kısa zamanda, en büyük kâr sağlayacak alanlara yatırım yaptığını belirten Behice Boran, kapitalist sistemin, bu bakımdan da Anayasa'nın ruhuna aykırı davranışlar içinde olduğunu belirtmiştir.

Boran, daha sonra, plan konusuna da bu açıdan değinmiş, planın emredici bir plan olması gerektiğini, bunun ise, kapitalizmin karakteri ile taban tabana aykırı düştüğünü söyleyerek, batı demokrasilerinde uygulanan planların örnek alınmaması gerektiğini, bu planların zaten özel sektör tarafından uygulanan işlerin «program» ndan ibaret olduğunu, gerçek anlamda planlama olmadığını ifade etmiştir.

TOPRAK REFORMU

Behice Boran, bundan sonra, Anayasa'nın toprak reform ile ilgili maddesine değinmiş, Adalet Partisi mensuplarının «Toprak yok ki dağıtılacak...» derken, devlet topraklarından söz ettiklerini, oysa, Toprak Reformu'nda dağıtılması öngörülen toprakların sadece devlet toprakları olmadığını belirterek; «Zaten o bakımdan hükümet bir ölçüde haklı, çünkü devletin elinde dağıtılacak pek fazla toprak kalmamıştır. Her yerde ağalar, hazine topraklarının üzerine oturmuş vaziyetteler. Anayasa'nın 37. Maddesi, devletin elinde geri kalan toprakların köylüye dağıtılması gerekir diye bir hüküm getirmiyor. Açıkça diyor ki, bölgelere göre, kişinin elinde kalacak toprak miktarı, tespit edilir ve fazlası bedeli on taksitle ödenmek üzere alınır, köylüye dağıtılır, diyor. Toprak reformu budur.»

Boran, Toprak Reformu'yla ilgili sözlerine şöyle devam etmiştir: «Partimiz ise daha şimdiden bir Toprak Reformu Kanunu hazırlamış ve meclise vermiş bulunmaktadır. Geçen seneden beri, bu kanun teklifi komisyonlarda beklemektedir. Ve elbette ki, partiler bakımından, yani sosyal sınıflar bakımından terekkübü şu olan bugünkü meclisin böyle bir kanunu geçireceği beklenemez.»

KAMULAŞTIRMA VE KARMA EKONOMİ

Behice Boran, daha sonra, Anayasa'nın «kamulaştırma» ile ilgili maddesine değinmiş, söz konusu maddede ve daha birçok maddelerde kullanılan «kamu yararı» ibaresinin, özel sektörün karakteriyle çeliştiğini bir daha işaretledikten sonra, özetle şöyle demiştir.

«Şimdi bu devletleştirme bahsinde, başka bir konuya da değinmek isterim: Bizden sonra, bizim etkimiz altında kendisi de az - çok bir sol yol tutmak lüzumunu duyan ve artık kendisine «ortanın solu» denen CHP, bütün teşebbüsleriyle bizim yerimizi almak, bizim yerimize oturmak ve bizi bir takım dirsek darbeleriyle, kendisinin aşırı sol diye nitelendirdiği uca itmek istiyor. Onun için de bu devletleştirme bahsini mütamadiyen ortaya atıyor. Biz, diyorlar; «Karma teşebbüsten yanayız. Türkiye İşçi Partisi, özel teşebbüsü, devlet sektörü lehine tasfiye etmek kararında. AP. ise; özel teşebbüs yararına kamu sektörünü tasfiye etmek kararında». Geçen sene CHP Başkanı, «Karma teşebbüs ilelebet payidar olacaktır» diye de bir beyanda bulundu. Arkadaşlar, bir kere şunu bilelim ki; karma ekonomi, karma olmayan ekonomi, şu düzen, bu düzen, ne olursa olsun, her toplum düzeni, zaman içinde mutlaka değişir. İlelebet payidar olacak bir toplum düzeni yoktur, olmamıştır ve olamaz.»

Boran, sözlerine şöyle devam etmiştir:

«Biz, ayni gerçekçilikle, iktidara geldiğimiz zaman karma okonomiyi muhafaza edeceğiz diyorsak, bunu, bazılarının zannettiği gibi, Anayasa böyle bir karma düzeni öngörür göründüğü için, kanunlar müsaade etmediği için veya fazla mücadele vermemek, fazla saldırıya uğramamak için söylemiyoruz. Geçen hafta bir gazeteci bana, devletleştirmenin sınırı ne olacaktır? dedi. Ona, ilimde kehanet, falcılık yok, tahminler vardır. Sadece, bugünden görülebildiği kadar bir gelecek için bir şeyler söylenebilir. Devletleştirmenin bir ölçüsü olarak Anayasa'nın «kamu yararının gerektirdiği hallerde» şartını alırız. Bakarız, hangi zaman, hangi özel teşebbüs kamu yararı açısından bir kamu hizmeti niteliğini kazanmıştır.» dedim.

«Bir de, Anayasa hükmünden ayrı olarak, gerçek toplum şartlarından gelen zorlamalar vardır. Sosyalizm, bilimsel olduğuna göre, masa başında oturup ta kafamıza göre, içimizden gelen arzulara göre ideal bir sistem yaratmak, onun planını yapmak değildir. Sosyalist, bilimsel olduğu için, içinde bulunulan objektif şartlara göre uygulanabilecek; ama sosyalist olduğu için, sonunda sosyalizme götürecek bir rotanın planlamasını yapar.»

TOPLUMSAL HASTALIK: BÜROKRASİ....

Boran daha sonra, kamulaştırmada objektif şartların dışına çıkılarak yapılacak uygulamaların, çok zararlı sonuçlar doğurabileceğini, belirtmiş, şöyle demiştir:

«Bir kamulaştırmanın başarılı olabilmesi için yapılan kamulaştırma tasarrufunun fiilen toplumda mevcut olan üretim güçlerinin gelişme seviyesini ve bütünleşme derecesine uygun olması lâzım. Eğer buna uygun değilde, eğer kamulaştırma, devletleştirme, toplumun koyduğu bu objektif sınırları aşıyorsa, o kamulaştırma ve devletleştirme fiiliyatta iyi yürümez, başarılı olmaz. Bu başarısızlığı kapatmak, için bir takım sun'i tedbirler almak üzere doğar. Bu da toplumda bürokrasinin gelişmesine yol açabilir.»

«Binanaelayh, tekrar ediyorum ki, biz iktidara geldiğimiz zaman, karma ekonomiyi muhafaza edeceğiz. Çünkü gerçekçi, bilimsel bir partiyiz. Biz iktidara geldiğimiz zaman, Türkiye'nin iktisadî gelişmesinin, üretim güçlerinin bütünleşme derecesinin, henüz topyekûn bir devletleştirmeye müsait olmayacağına, bu sebeple topyekûn devletleştirmede emekçi halkımızın çıkarları bakımından bir yarar bulunmıyacağına kaniiyiz de onun için. Biz iktidara geldiğimiz zaman bir karma ekonomi, gerçek anlamda bir karma ekonomi olacaktır. Şimdi uygulanmakta olan karma ekonomi, aslında bir karma ekonomi değildir; çünkü devlet sektörü, burjuvazinin kontrolu altında, burjuvazinin hizmetindedir.»

PARTİ DİSİPLİNİ VE TİP

Behice Boran daha sonra, TİP'in Türkiye'deki sosyalist hareketi yürüten yegâne örgüt olduğunu hatırlatmış, «Sosyalist hareketin başarıya ulaşması için bu hareketin siyasi örgütü, TİP içinde dayanışmanın, kardeşçe işbirliğinin, parti disiplinin hükümran olması şarttır» demiştir. Boran, şöyle devam etmiştir:

«Genellikle sosyal hareketler, özellikle sosyalist hareketler daima içten farklılaşmalar, mücadeleler gösterir. yalnız; dikkatli olunması gereken bir nokta vardır: İçten farklılaşmaların, ayrılmaların ve mücadelelerin, hareketin bütünlüğünü, birliğini, dayanış-

masını, disiplinini bozacak dereceye gelmemesi. İşte Türkiye sosyalist hareketinde de böyle içten farklılaşmalar olmaktadır ve olacaktır. Genel sebepten ayrı, Türkiye'ye has bir sebebi de var bunun; Türkiye İşçi Partisi, bir taraftan toplum düzeninde emekçi halkın, işçi sınıfının haklarını, çıkarlarını müdafaa eder, onu politik bir güç haline getirmeye çalışırken, diğer taraftan da Türkiye'yi, sosyalizme götürecek, Türkiye'ye has yolu, rotayı çizmekle meşguldür. Milliyetçilik, demokrasi, laiklik kavram ve görüşleri gibi sosyalist düzeninin de Türkiye'ye ilk dışardan geldiğine, dış dünyadaki fikir hareketlerinin Türkiye'yi etkilediğine işaret eden Behice Boran,

«Bizim görüşümüze göre, demiştir, sosyalizmi alanında yazılmış olanlar, yani kütüphaneler dolusu sosyalist eden akım, ne çeşitli memleketlerde sosyalist bir düzen kurma yönünde geçirilmiş tecrübeler bütün insanlığın ancak kültür mirasıdır. Her memleket, her memleketin sosyalistlerin, insanlığın bu ortak kültür mirası kaynağından faydalanarak kendi toplumuna özgü sosyalist rotayı çizer, çizmekle ödevlidir, çünkü bir toplumun gerçeklerini, sorunlarını o toplumun kendi sosyalistleri kadar başka hiç kimse bilemez.

«Biz Türkiye sosyalistleriyiz. Yani Türkiye İşçi Partisi'ndeniz. İnsanlığın bu ortak kültür mirasından faydalanarak, sosyalizmin genel prensipleriyle, gelişme kanunları içinde Türkiye'ye özgü sosyalist yolu çizecek kapasitede, yetenekte, güçte olduğumuza inanıyoruz. Bunun aksini düşünenler, veya aksini düşünür gibi hareket edenler, daima dışarıda neler yazılıyor, neler yapılıyor, onlara bakarak hüküm verenler, aslında bir aşağılık kompleksi içinde olanlardır.»

★

AYBAR, RUSSEL MAHKEMESİNE GİTTİ

TİP Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, Kopenhag'daki «Savaş Suçları Mahkemesi» ne katılmak üzere, 27 Kasım Pazartesi günü, yurdumuzdan ayrılmıştır.

19 Kasım Pazar günü Kopenhag'a gitmeğe kararlı olan TİP Genel Başkanı, Kıbrıs olayları dolayısı ile gezisini sekiz gün ertelemiştir.

«Uluslararası Savaş Suçları Mahkemesi», bilindiği gibi, geçen yıl, İngiliz düşünürü, ünlü filozof Sir Bertrand Russel'in önerisi ile ilk kez toplanmış ve Türkiye'yi temsilen Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar toplatıya davet edilmişti.

Toplantıda, Aybar, Vietnam'a giderek; Amerikan emperyalizminin, özgürlüğü için savaşan Kahraman Vietnam halkını yok etmek amacıyla ne gibi cinayetler işlediğini tespitle görevlendirilen komisyonun başkanlığına getirilmiş ve daha sonra Vietnam'a giderek, bir aya yakın süre ile Amerikan barbarlığını, somut kanıtlarıyla belirlemişti. Bu kez, Kopenhag'da toplanan mahkeme, Aybar'ın, Vietnam'daki Amerikan cinayetleriyle ilgili raporunu inceleyecektir.

Düzen değişecek

İstanbul'daki kapalı salon toplantısında konuşan Türkiye İşçi Partisi İstanbul Milletvekili Çetin Altan, düzenin değiştirilemeyeceğini ileri süren bir bakana cevap vermiş, bu soygun düzeninin mutlaka değişeceğini söylemiştir.

«DEMOKRASİ AŞKI...»

Altan, düzeni değiştirmekle ilgili görüşün, kasıtlı olarak değiştirildiğini, «demokrasi düzeninin değiştirilmesi» şeklinde ele alınarak, demagoji yapıldığını ifade etmiş, «Demagojinin şarka mahsus olanı, bazan bu kadar kaba olur. O Sayın Bakan, düzen değişikliğinden neyin murat edildiğini en az benim kadar bilmektedir.

Bilmektedir ki, değiştirilmesi istenen düzen, ağa düzeni, tefecilik düzeni, kapkaççılık düzeni, vurgun, soygun, talan, haksız kredi, adaletsiz vergi, birkaç düzüne insanın elinde bulunan ithalât ve ihracat düzenidir» demiştir.

Çetin Altan konuşmasına şöyle devam etmiştir :

«Ve bu yağmacılık düzeninin sırtına, göstermelik, sahte bir demokrasi giydirilmeğe çalışılmaktadır.

Ve bu göstermelik sahte demokrasi öylesine sahtedir ki, kitap yasakları hala daha devam etmekte, halkın soyulmasına karşı çıkanlar, hala daha bin belanın cehenneminden geçmektedirler.

DEMOKRASİ NEDİR ?

Demokrasi, «halkın, halk tarafından, halk için yönetimi» demektir.

Bugün ise halk bir tarafta kalmıştır, halkı dolandırarak soyanlar bir tarafta. Millî gelir bölüşümündeki korkunç fark, bunun en kesin isbatıdır.

Bakan, demokrasi düzeninin değişmesini istemiyormuş mugalatasına sığınarak, aslında ağalık, tefecilik, haksız kredi, adaletsiz vergi düzeninin değişmesini istememektedir.

Oysa, başta Anayasa karşıdır bu feodal ve komprador düzenine.»

BU DÜZEN DEĞİŞECEKTİR

Çetin Altan, ne kadar uğraşılırsa uğraşılsın, bu düzenin mutlaka değişmesi gerektiğini ve değişeceğini belirten şu sözlerle konuşmasına devam etmiştir

«Vaktiyle Damat Ferit de buna benzer demeçler verirdi :

«Padişahlığı değiştirmeye kimsenin gücü yetmeyecek» diye.

Tek parti zamanında da, ayni düzen ebediyen devam edecek sanılmıştı. Bugün ise ne padişah var, ne tek parti. Ama o devirlerden arta kalan örgütlü, küçük bir azınlığın soygunu halâ var.

Şimdi Bakanı, borsacısı :

«Yok; bu soygun değişmeyecek...» diyorlar.

Değişecektir. Soygun düzeni de değişecektir. Soygun düzeninden yana olanlar, ona arka çıkanlar, onu savunanlar da değişecektir.

Bu düzen değişecektir. Bunu artık kompradorların en koyusu dahi bilmektedir. Ve İsviçre bankalarına, ihtiyat akçeleri, bu korkuyla yığılmaktadır.

Emekçi Halktan Partisine

Sayın Mehmet Ali AYBAR

TİP GENEL BŞK. ANKARA

Biz Türk evlatlarınız olarak, ana vatanımızda iş bulup geçimimizi temin edemedik. Acaba başka memleketlerde geçim yolu bulabilir miyiz diye, birer parça tarlalarımızı satarak, turist olarak Avrupa'nın yolunu tuttuk. Çok müşkülatlarla karşılaştıksa da Fıransa'ya geldik ve Fıransanın Sentetyen vilayetinde, az bir ücretlen her birimiz çeşitli işlerde çalışmaktayız. Bizlere ne çocuk parası veriyorlar, ne de diğer yabancı işçiler gibi hak tanıyorlar. Bizleri köle olarak kullanıyorlar. Sebep, Türkiye'nin Fıransa'ylan işçi anlaşması olmadığından. Biz isek, onların şartlarına uymaya mecburuz. Acaba, çünki vatanımıza dönsek acız; Onun için boyun eğmek mecburiyetindeyiz. İşte ben koyu bir TİP'li olarak, «arkadaşlar durun, ben bizim başkana acı feryatlarımızı duyurayım» dedim, «belki bu duruma bir çözüm yolu bulur» dedim. Siz sayın başkanımız, zalim AP'ye bir önerge vererek, bu işimizi ele alacağınızdan eminiz. Sayın başkanımız, yalnız Sentetyen'de 1000'den fazla işçi var ve daha da çoğalmakta. Bu işimizi takip edip ve müjdesini bize bildirmeniz.

1969'da partimiz çok başarı kazanacağından eminiz ve cevap bekleriz. Sentetyen Türk işçileri, hepimiz selam eder ,hayırlı vazifeler temenni ederiz.

Mektubu yazan Sentetyen
Türk işçileri adına
Mustafa KAYNAR
Konya Ermenek Güneyyurt
TİP delegesi

Ali TOPAL — **İdris ASLAN**
İbrahim KOCABAŞ — **Ahmet SERÇE**
Nebi ASLAN — **İbrahim TOPAL**
Ali SARP — **İsmail TOPAL**

Sayın Mehmet Ali Aybar, selâm ve hürmetler. Sayın mebusum Ben çiçekdağlıyım. Halimiz çok perişandır. 100 biri şudur; orman orman. Biz orman bölgesindeyiz. Tarlayı eksek, orman bölgesi çok ceza veriyor; ekmesek aç kalıyok. Gayesi ova köylere köle etmektir. Köle olmadan şöyle olsa, ne var orman köy'erini fabrikaya verse. Sabun olsa, 7 yaşından aşağısı da maya olsa Rusya'ya sabun ihracatı yapılsa Türkiye borçdan kurtulur. Buralar da Demirelin korusu olmuş olur. Biz sefaletten, Demirel de cehaletten kurtulmuş oluruz, ama ne zaman .Bir görsen, ışık parlıyor, ama kuvvetlenecek, Türk köylüsüne değil, dünyaya ışık tutacağına inanmaktayız. Bizi bu dertlerden o parlak ışık tutan İşçi Partisi kurtaracaktır. Sayın mebusum ve başkanımız, Çiçekdağı'nın Hacıfakılı Köyünden 70 bin lira orman cezası alınmıştır. En az bir köyden 5 - 10 - 15 - 70 bin lira ceza almaktadırlar. Bunlar da dededen, babadan kalan tarladır. Hem vergi alıyor, hem de ceza veriyor. Sayın Başkanım, bu kelimeleri kabul edersen basınınızda okumak isterim. Benim gazeteye yazdıracak param yoktur. 3 bin lira orman bölgesine ödemekteyim. Kabul buyurursan, Partinize intikal etmekteyim.

Selâm ve Hürmetler.

ADRES :
Çiçekdağı Solakuşağı Köyü
Hacı Mustafa GÜNEŞ

Sayın Mehmet Ali AYBAR,

Bizler Fransa'ya 11.7.1967 tarihinde 20000 kişi geldik. On bin kişimiz ,muhtelif işlerde çalışmaktadır. On bin kişimiz de parasız olarak, sokak aralarında mağdur kalıp dolaşmaktadır .Bizler, çocuk parası ve aile yardımlarından mahrum tutulmaktayız.

Hasta olan arkadaşlarımız, kendi paralarıyle muayene olmaktadır. Bu acıklı derdimizi, ancak sizler gibi vatan ve milletini seven, bir ağabeyimize duyurmaktayız. Mektubumuzu alınca, Sayın Reisicumhurumuza ve Başbakanımıza kadar duyurulmasını önemle rica eder, ellerinizden bir Türk evladı olarak öperiz.

NOT :
Bütün arkadaşlar namına selamlar.

ADRES :
Çayıralan Kaletepe Köyü,
Külekçi Köyün'den
Mehmet ATA, Halil CAVLAK,
Mehmet YILDIZ

Sayın Genel Başkanımız,

ve milletvekillerimiz. Yeni dönem meclis çalışmalarınızda başarılar dilerim. Milletvekilli arkadaşlarımıza büyük görevler düşmektedir. Partimiz tarafından, ülkemizin geri kalmış Doğu bölgesinde yapmış olduğu uyanış mitingleri, Egede büyük reaksiyonlar yaratmıştır.

Mitinglerin kıvılcımları Egeyi altüst etti. Emekçi halk hızla uyanıyor. Bunu sezen menfaat çevreleri, büyük bir telaş içindeler. Sosyalistlerin ağır bir ses tonajına sahip oluşunun hazımsızlığı içerisindedirler. Artık yağma yok. Kayıtlar devam ediyor. Seçimleri öne dahi alsalar, yine lehimize çıkacak. Seçimler yaklaştıkça, bilmediğimiz kimseler kayıtlanabilir. Organize etme imkânlarına sahip değiliz. Kişiler gidicidir, toplum daima vardır. Kollektif bilince muhtacız. Her hangi bir hadisede ne şekilde direnebiliriz? Bütün düşüncelerimiz budur.

Mutlu yarınlar emekçi halkımızındır. İyi günler ve başarılar,

ADRES :
Ahmet AKARÇAY
Haci İsak Mah. 149 Sokak No. 18
AKHİSAR

Hatırıma Gelmişken :

Bilmediğimiz bir çok konular var. Partimizin elemanlarından, vilâyetler dahilinde onbeş günde bir kurs açılsa; bilmediğimiz konuları öğrenmiş oluruz. Mümkün ise...

Sayın Başkan;

Selâmlarımı sunar, ellerinizden öperim. Bu mektubu zatıalinize yazan, fakir bir vatandaştır. Sayın başkan, işçi desek işçi değiliz; memur değiliz .Mânâsı şu; memur iseniz zam yok maaşlarınıza, işçi iseniz 12 saat çalışacaksınız. Ne olduğumuzu bilmiyoruz. Yetmişbeş lira ev kiramız, ikiyüzkırk lira maaşımız; hayat pahalılığı almış yürümüş, baskı üstüne baskı. Bizim halimiz ne olacak?

Biri yer biri bakar, kıyamet ondan kopar derler .Kıyamet kopmuş işte, bundan iyi kıyamet mi olur? Dört nüfuslu bir aileyim, zikrettiğim maaş belli, çocuğum zatürieye tutuldu. Bunun sebebi geçim sıkıntısı olduğundandır. Odun alacak param yoktur. Yiyecek gıda yok, yetersiz; giyecek yoktur. Bunun sebebi nedir?

Hayat şartlarının yoksulluğu budur. Şimdi bu ilaç parasını nereden vereyim? Evlat, vermezsem yüreğim dayanmıyor .Vermek mecburiyetindeyim .Bu defa yiyeceğimizden keseceğiz. İşte müreffeh Türkiye, re-

faha kavuşacak Türkiye. Sayın Başbakanın sözleri. Refaha kavuşmak için vatandaş yoksulluktan kurtulmaz. Saygılarımla son verirken hürmetlerimi sunar, ellerinizden öperim.

ADRES :
Ahmet BALCI
Devlet Hastanesi
Karşıyaka — ADANA

Sayın Mehmet Ali Aybar :

Her hangi parti olursa olsun, partiyi kazanana kadarak bu kadar mektebi bitiren talebeler var. Hangisinin dayısı varsa, o yine işini yürütüyor; hangisinin dayısı yoksa, ara yerlerinde sürünüyor. Bu gibi işlere başvurmanız, çok çok memleket için bahtiyarlıktır.

Hörmetler
Melekli Köyünden
Kerem VAROL

Mehmet Ali AYBAR
T.İ.P. BAŞKANI ANKARA
İMDAT İMDAT

Yalnız hürriyetimiz değil, namusumuz bile köy ağalarının, arazi sahiplerinin elindedir. Çünkü topraksız köleyiz, Maliye hazinesinde olan açık araziler, zengin ve ağalara verilmiştir. Çünkü onların parası, yağı, kuzusu var. Bizlerin yalvarmamız ağlamamız, bunların karşısında sökmüyor. Bizim ecdatlarımız bu vatan için döğüşüp ölmemişler mi; ve biz evlatlarımız da günü gelince seve seve çarpışıp ölmeyecek miyiz?

Iğdırın Engin alan Köyü
Topraksızlar
Veli AKAY Ali ATEŞ

AYBAR'IN SOHBET TOPLANTISI

Genel Başkan Mehmet Ali Aybar, 10 Kasım Cuma günü, İstanbul İl Merkezi'nde, İstanbul İl Kongresi deleğeleriyle bir sohbet toplantısı yapmıştır. Toplantıda, Aybar, partinin tarihçesi üzerinde konuşmuş, sohbet bir buçuk saat kadar devam etmiştir.

★

YENİ ÖRGÜTLER

TİP, yurt çapında örgütlenmeğe devam etmektedir. Son olarak; Sivaslı (Uşak), Muratlı (Tekirdağ), Bozkır (Konya), Hadim (Konya), Hopa (Artvin), Hınıs (Erzurum) ve Kaman (Kırşehir) ilçe kuruluşları örgütlenmiştir.

Öte yandan, Uşak il ve Samsun'un Bafra, Vezirköprü ve Lâdik ilçe kuruluşları da tamamlanmak üzeredir.

BİR ANAYASA SAVAŞÇISININ ÇİLESİ

Bandırma teşkilatından, gazeteci arkadaşımız Kemalettin Ural TİP İstanbul milletvekili Çetin Altan'ın dokunulmazlığının kaldırılması yolundaki kararın Anayasa Mahkemesi'nce iptali üzerine yazdığı bir yazı sebebiyle iki aydan beri tutuklu bulunmaktadır. Ural'ın Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin manevî şahsiyetini tahkir ettiği ileri sürülmektedir.

TİP Genel Yönetim Kurulu kararıyla Ural'a gönderilen geçmiş olsun telgrafı ve hapisteki gazeteci arkadaşımızın cevabı aşağıdadır :

★

Sayın Kemalettin URAL Cezaevi — BANDIRMA

Özgürlüğünüzden geçici olarak yoksun bulunmanız, Genel Yönetim Kurulunca üzüntü ile karşılandı. Size sevgi ve geçmiş olsun duygularını iletmeye memur edilmiş olarak, en kısa zamanda tekrar aramızda ve görevinizin başında görmek umut ve dileğiyle gözlerinizden öperim.

Genel Sekreter
Nihat SARGIN

★

Cezaevi - BANDIRMA : 5.11.1967

T.İ.P. Genel Yönetim Kurulu Sayın üyelerine
ANKARA

Kurulunuz adına şahsıma gönderilen telgrafa, bu vesile ile de, Nihat Sargın'ın şahsında olarak, kurulunuz üyelerine yegân yegân ve yürekten teşekkürler.

Kabiliyet ve imkânlarımca, Sosyalist Türk Tarihi mücadelesindeki plâtformda yerimi almağa çalıştım.

Her halükârda, bu yoldaki mücadelemde; çocuklarıma ve çevreme, ne bir yılgınlık ve ne de bir teslimiyeti miras bırakmamanın mutlak ve şuurlu azmi ile doluyum.

Sizlere ki; hele hele Parlamento gurubumuza gelince;

Yeni meclis dönemi ile birlikte, ilk defa ve en hayati bir devreye girdiğimiz, kesin kanaatini taşıyorum.

Bu yolda imanla söylüyorum ki; en mükemmel kadroya ve fevkalâde dirayetli «Topçekerlere» sahip olmanın, oluşmuş talihine sahibiz.

Görülmemiştir ki; Muvaffak olmuş fedaisiz bir öncülük, ve kurbansız kazanılmış bir mukaddes dava olsun.

Aç kalmasını bilmeyenin, yaşamağa hakkı olmadığı kadar; bu yolda şeref ve faziletle ölmesini beceremiyeceklerin de, aramızda yeri ve mevcudiyeti olamıyacağını belirtmeyi, mecbur olduğum bir borç bilirim.

Burçlar fetholundu. Kal'â düşecek...

Hodri Ha......

En içten muhabbetlerim ve lâyık saygılarımı arzederim. Sevgilerimle, **Kemalettin URAL**

Türkiye İşçi Partisi'nden haberler

KIBRIS İLE İLGİLİ İKİ BİLDİRİ

Türkiye İşçi Partisi Merkez Yürütme Kurulu; Kıbrıs olaylarını yakından izlemekte ve Kıbrıs politikasıyla ilgili görüşlerini kamuoyuna duyurmaktadır.

26 Kasım 1967 Pazar günü Genel Başkan Mehmet Ali Aybar'ın başkanlığında toplanan Merkez Yürütme Kurulu, TİP'in Kıbrıs konusundaki görüşünü, bir bildiriyle kamuoyuna duyurmuştur.

Bunu, 28 Kasım 1967 Salı günü yapılan üç saatlik Merkez Yürütme Kurulu toplantısından sonra kaleme alınan bildiri izlemiştir. Bildirilerin tam metni aşağıdadır.

BİLDİRİ 1.

Türkiye İşçi Partisi Merkez Yürütme Kurulu Genel Başkan Mehmet Ali Aybar'ın başkanlığında yaptığı toplantıda Kıbrıs konusu üzerinde 3 saat süre ile görüşerek aşağıdaki hususların kamu oyuna duyurulmasına karar vermiştir.

Dört yıldan beri zaman zaman had safhalar göstererek devam eden Kıbrıs buhranı son vahşi saldırılardan sonra artık beklemeye tahammülü olmayan bir mesele haline gelmiştir. Kıbrıslı soydaşlarımızın katledilmelerine göz yumulamaz.

Hükümete Büyük Meclise verilen yetki her şeyden önce adadaki soydaşlarımızın can emniyetlerinin sağlanması, adada hüküm süren orman kanununa ve pervasızca işlenen jenosit suçlarına kesinlikle ve gerekirse silâh zoruyla son verilmesi içindir.

Hükümet kendisine milletçe verilen bu ödevi Amerika'dan gelen itidal tavsiyelerine, baskı veya tehditlere boyun eğmeden yerine getirmelidir.

Kıbrıs buhranını bütün yönleriyle ele almak gerektiğine inanan Türkiye İşçi Partisi meselenin çözümünü sadece adadaki soydaşlarımızın dört yıldan beri uğradıkları vahşi tecavüzlerin durdurulması şeklinde mütalâa etmektedir. Şüphesiz meselenin ilk çözümü adadaki saldırı hareketlerinin kesinlikle sona erdirilmesi ve bunun için de antlaşmalar çiğnenerek Kıbrısa sokulmuş olan 13 bin Yunan askerinin derhal adadan geri çekilmesidir. Ancak, Kıbrıs buhranı aynı zamanda Türkiye'nin ve bütün Orta Doğunun güvenliği meselesidir. Bundan dolayı Kıbrısın Amerikan emperyalizmi emrinde ve 48 yıl önceki emperyalist maşası Yunanistan hakimiyeti altında bir sıçrama tahtası haline getirilmesine katiyen izin verilemez.

Bütün bunlardan dolayıdır ki Türkiye İşçi Partisi Kıbrıs buhranının patlak verdiği günden beri meselenin çözümünü bir bütün olarak ele almıştır. Kıbrıslı soydaşlarımızın hak ve hürriyetlerinin teminat altına alınmasıyla Türkiye'nin emniyetinin sağlanması işlerini bir bütün olarak mütalâa eden partimiz gerçek çözümün Amerikan nüfuz ve tesiri dışında bulunduğuna inanmıştır. Bu inançla Türkiye İşçi Partisi 1964 ten beri NATO içinde bir çözüm aranmasının, boş bir gayret olduğunu tekrarlamaktadır. Kıbrıs buhranı ikinci milli kurtuluş mücadelemizin ilk safhasıdır. Kıbrıs buhranında taviz verilmesine kat'iyen göz yumulamaz.

Türkiye İşçi Partisi hükümetin son gelişmelerden ve alınan tedbirlerden muhalefet partilerini haberdar etmesini hatta bu tedbirlerin muhalefetle istişare ederek alınmasını demokratik rejimin bir gereği saymaktadır.

BİLDİRİ 2.

Türkiye İşçi Partisi Merkez Yürütme Kurulu 28 Kasım 1967 Salı günü Kıbrıs konusunda üç saat süre ile devam eden bir toplantı yaparak son gelişmeleri gözden geçirmiş ve aşağıdaki hususların kamu oyuna duyurulmasına karar vermiştir.

1 — Başbakan Demirel Kıbrıs meselesi hakkında bütün siyasi parti yöneticilerine bilgi verdiği halde Genel Başkanımızın hazır bulunmayışından ötürü Türkiye İşçi Partisi yöneticileriyle görüşmemiştir. Partimizin bu konudaki müracaatları da cevapsız kalmıştır.

Başbakanın bu davranışı Anayasanın Siyasi Partileri demokratik hayatın vazgeçilmez unsurları olarak kabul eden 56. maddesine ve demokratik usul ve teamüllere tamamen aykırıdır.

Bu sebeple Kıbrıs meselesinin son gelişmeleri hakkında ilk elden bilgiye sahip olmayan partimiz ancak, TRT ve basında çıkan haberleri değerlendirebilme durumundadır.

2 — Bu haberlerden, hükümetin defalarca kararlı olduğunu tekrarladığı tutumundan gerilediği ve meseleyi yeniden bir pazarlık konusu haline getirdiği anlaşılmaktadır. Hükümetin bu gerilemesi de halk oyuna meselenin barışçı yoldan çözümü gibi gösterilmek istenmektedir.

Şüphesiz Türkiye İşçi Partisi de prensip olarak bütün milletlerarası meselelerin barışçı yoldan çözümlenmesinden yanadır. Ancak, barışçı yol taviz ve teslimiyet yolu demek değildir. Oysa, kamu oyuna barışçı çözüm yolu olarak gösterilen ve hükümetin kabule eğilimli olduğu anlaşılan uzlaşma esasları bir taviz ve teslimiyet politikasına yönelindiğini göstermektedir.

3 — Türkiye İşçi Partisi defalarca Kıbrıs meselesinin iki temel unsuru olduğunu ve kabul edilecek çözüm şeklinin bu iki şarta mutlaka cevap vermesi gerektiğini bildirmiştir.

a) Birincisi Kıbrısta'ki Türklerin güvenliğini ve cemaat olarak haklarını kesinlikle sağlıyacak;

b) İkincisi Kıbrısın stratejik mevkii dolayısiyle Türkiyenin ve Orta Doğu bölgesinin güvenliğini teminat altına alacak bir çözüm şeklinin bulunmasıdır.

4 — Oysa, uzlaşma esasları olarak ileri sürülen hususlar bu iki şarta cecap veren nitelikte değildir.

Türkiyeden askeri müdahale, savaş tehdidi ve silâhlı çarpışma hazırlıklarına derhal son vermesi istendiği halde, Yunanistanın adadan askerlerini çekmesi, Kıbrısta Türklere karşı saldırıların durdurulması ve hayatlarının emniyet altına alınması konusunda aynı kesinlik ve müstaceliyette bir talep yoktur. Ayrıca uzlaşma esaslarında adaya gizlice sokulmuş silâhlar konusunda hiçbir hüküm bulunmaması sebebiyle Yunan kuvvetlerinin çekilmesi halinde dahi, bu silâhlarla Kıbrıs Rumlarının techizi ve Türklerin daimi bir tehdit altında bulundurulması durumu ortadan kalkmıyacaktır.

5 — Tarafların Londra ve Zürih antlaşmalarını tanıdıklarını tevid etmeleri şartı da yeterli değildir. Çünkü, bu antlaşmalarla vücut bulan Kıbrıs devlet düzeni fiilen ortadan kalkmıştır. Türkler Kıbrıs devlet yönetiminden dört yıldır uzaklaştırılmışlar-

dır. Türk cemaati tecrit edilmiş, normal toplum hayatı altüst olmuş durumdadır. Antlaşmaların Yunanistanca hukuken tanınması bu fiili durumu değiştirmeyecek ve Türk cemaati Rum hükûmetinin keyfi yönetiminde kalmakta devam edecektir.

6 — Uzlaşma esaslarında Türkiyenin ve Orta Doğunun güvenliğini sağlama bakımından da yeni hiçbir unsur yoktur.

Bu güvenliği sağlamanın şartı olan, Kıbrısın milletlerarası garanti altında tarafsız, üslerden asker ve silâhlardan arındırılmış bir statüye kavuşturulması öngörülmediğinden Türkiyenin ve bölgenin güvensizliği devam edecektir.

7 — Bütün ikazlarımıza rağmen Demirel hükûmeti bu defa da kendisini Amerikanın baskı ve nüfuzundan kurtaramamıştır. 15 Kasım olaylarından sonra hükümetin aldığı vaziyetten gerilemesi bu baskı altında olmuştur. Böylece Demirel hükûmeti kişiliği olan bağımsız bir dış politikaya dönme ve Kıbrısa kesin bir çözüm getirme fırsatını bir defa daha kaçırmıştır.

Hele uzlaşma planının uygulanmasını Amerikanın garanti edeceği doğru ise, bu, Türkiyenin ve Türk cemaatinin hak ve menfaatleri bakımından bir teminat değil tersine bir tehlike teşkil eder.

8 — Türk kamu oyuna yeniden hatırlatmak isteriz ki, Kıbrıs meselesi Amerika ile NATO'nun ve bütün büyük devletlerin etki alanı dışında ancak olumlu bir çözüme vardırılabilir.

Kıbrıs için nihai çözüm : Yunan askerlerinin derhal geri çekilmesi ve Türk cemaatine saldırıların kesinlikle durdurulması sağlandıktan sonra, Milletlerarası garanti altında, bağımsız, üslerden, asker ve silâhlardan arınmış, tarafsızlaştırılmış, federatif bir Kıbrıs tezi üzerinde Türkiye, Yunanistan, Türk ve Rum cemaatleri temsilcileri ile Birleşmiş milletler temsilcisinin katılacağı müzakereler yoluyla sağlanabilir.

★

TİP KONGRELERİ DEVAM EDİYOR

TİP İl ve İlçe kongrelerine bütün yurtta devam olunmaktadır.

Son olarak; Samsun, Kayseri ve Antalya il kongreleri ile Eynesil (Giresun), Merkez İlçe, Havza, Alaçam, Lâdik, (Samsun), Torbalı, Tire, Bayındır, Bornova, Selçuk (İzmir), Merkez ilçe (Adana), Saruhanlı (Manisa), Tonya (Trabzon) ve Kandıra (Kocaeli) kongreleri yapılmıştır.

İzmir kongrelerinde Genel Sekreter Nihat Sargın, Samsun kongrelerinde Merkez Teşkilât Bürosu üyesi, Yozgat Milletvekili Yusuf Ziya Bahadınlı, Adana Merkez ilçe kongresinde, Genel Sekreter Yardımcısı Minnetullah Haydaroğlu, Merkez Yürütme Kurulu üyesi ve Diyarbakır Milletvekili Tarık Ziya Ekinci ve Adana Milletvekili Ali Karcı, Kayseri Kongresi'nde Merkez Yürütme Kurulu üyesi ve Malatya Milletvekili Şaban Erik ile Kocaeli Senatörü Hikmet İşmen ve Kandıra Kongresi'nde de Kocaeli Senatörü Hikmet İşmen hazır bulunmuşlardır.

★

İSTANBUL'DAKİ BÜYÜK TOPLANTI

İstanbul Teşkilâtı'nın düzenlediği kapalı salon toplantısı 12 Kasım pazar günü, Spor ve Sergi Sarayı'nda yapılmıştır. Dört bin kişi civarında dinleyici kitlesinin izlediği toplantıda, Genel Başkan Mehmet Ali Aybar, Genel Sekreter Rıza Kuas, Merkez Yürütme Kurulu üyeleri Behice Boran ve Sadun Aren ile İstanbul Milletvekili Çetin Altan, konuşmalar yapmışlardır.

Konuşmalarda, özellikle, «Türkiye sosyalizmi» konusu üzerinde durulmuştur.

Duyuru

1966 dan önce kurulmuş bütün İlçe Yönetim Kurulu Başkanlıklarına;

Genel Yönetim Kurulumuz; son toplantısında kaydını henüz yenilememiş eski üyelerle ilgili olarak aşağıdaki kararı vermiştir:

«Siyasi Partiler Kanunu uyarınca Üye Kayıt Defterlerinin yeniden tanzimi ve buna bağlı olarak «üye giriş fişlerinin» eski üyelerce yeniden doldurulması konusu ile ilgili olarak, geçen süre içinde, ilgili ilçe yönetim kurullarının müteaddit müracaatlarına rağmen halâ kayıtlarını yenilememiş olan üyelerin durumunu görüşen Genel Yönetim Kurulu'nca;

S.P.K. nun, üyelerle ilgili olarak, partilere yüklediği mükellefiyetleri ve bununla birlikte, üyelere yapılan çağrılar ve bütçe hesaplarında ilgili kurullara yüklediği munzam külfetler ve parti ile fiilen ilişkilerini kesmiş olmalarını da dikkate alarak;

Adı geçen durumdaki üyelere, ilgili ilçe yönetim kurullarınca son bir defa çağrıda bulunulmasına ,ayrıca Başkanlık Bürosunca gazetelere ilân vermek suretile, toplu çağrının duyurulmasına, toplu çağrıdan itibaren üç ay içinde yetkili kurullara, kaydını yenilemek için başvurmayan eski üyenin Parti ile bütün hukuki ilişkilerinin kesilmiş sayılmasına ve bu tarihten sonra müracaatı halinde; hakkında tüzüğün 5 ve 6. maddesi uyarınca aday üye olarak işlem yapılmasına karar verildi.»

Bu karar uyarınca, ilçe yönetim kurullarımızın eski üyelerin adreslerine yapacakları çağrı, Başkanlık Bürosunca bastırılmaktadır.

Belirtilecek tarihte gazete ilânlarının ve adreslerine yapılacak çağrılara değin, şimdiden bu adresleri bir liste halinde tesbit ediniz ve Genel Merkezden gönderilecek çağrı yazılarının aynı anda eski üyelerin adreslerine postalanmasını sağlamak üzere hazırlıklarınızı tamamlayınız.

Saygılarımla,

Nihat Sargın
Genel Sekreter

★

YÖNETİCİLERİN GÜNEY GEZİSİ

Genel Sekreter Yardımcısı Minnetullah Haydaroğlu, Merkez Yürütme Kurulu üyesi ve Diyarbakır Milletvekili Tarık Ziya Ekinci ve Adana Milletvekili Ali Karcı, Adana iline bir denetleme gezisi yapmışlardır.

Parti yöneticileri, Adana Merkez İlçe'nin, 19 Kasım'da yapılan olağanüstü kongresinde de hazır bulunmuşlar, yurt ve dünya sorunları üzerinde parti görüşünü açıklayan konuşmalar yapmışlardır.

★

SENDİKALAR BÜROSU AYBAR'IN BAŞKANLIĞINDA BİR TOPLANTI YAPTI

Merkez Sendikalar Bürosu toplantısı, İstanbul'da, Genel Başkan Mehmet Ali Aybar'ın başkanlığında toplanmıştır.

Toplantıda, Rıza Kuas, Kemal Nebioğlu, Şaban Yıldız, İbrahim Güzelce, Kemal Türkler, Celâl Beyaz ve Avni Erakalın gibi toplumcu sendikacılar ve parti yöneticileri hazır bulunmuşlardır.

«Sendikalar arası ilişkilerin düzenlenmesi, yurttaki son olayların sendikal açıdan değerlendirilmesi ve yeni kurulmakta olan sendikalarla ilişkiler» konuları uzun süre görüşülmüş, bu konularda izlenilecek tutumla ilgili doğrular belirlenmiştir.

★

ATASAGUN TİP'İ ZİYARET ETTİ

Cumhuriyet Senatosu Başkanı İbrahim Şevki Atasağun, 23 Kasım günü TİP Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar'ı parti genel merkezinde ziyaret etmiştir. Kısa süren nezaret ziyareti hakkında açıklama yapılmamıştır.

★

TAŞKALE SEÇİMLERİNDE TİP'İN BAŞARISI

Konya'nın Karaman İlçesi'ne bağlı, yeni kurulan Taşkale Belediyesi'nde, halkın kendi kendine kurduğu TİP örgütü, Belediye seçimlerinde büyük başarı sağlamıştır. Bundan önceki seçimlerde hiç oy alamayan TİP, bu kez, Taşkale'de 211 oy almış ve Belediye Meclisi'ne iki asil üye sokmuştur.

Basıldığı yer : İŞ Matbaacılık ve Ticaret - Ankara

BORAN'IN ÇANKAYA İLÇESİNDEKİ KONFERANSI

Ankara'nın Çankaya İlçesinde, 25 Kasım Pazar günü, Merkez Yürütme Kurulu üyesi Behice Boran tarafından, «parti disiplini ve parti içi demokrasi» konulu uzun bir konferans verilmiştir. Boran özetle şöyle demiştir :

«Parti bir eylem örgütü, emekçi sınıfların politik hareketinin örgütüdür. Bir fikir ve sanat derneği değildir. Bunun için, parti'de bütün tartışmalar, politik eylem açısından ve o eyleme dönük olarak yapılır. Bir konu, yetkili organca karar alınmadan önce, serbestçe tartışılabilir; alındıktan sonra, karar, bütün parti üyelerini ve alt organlarını kesinlikle bağlar. Kararın isabetli olup olmadığı, onu alan organın, önünde sorumlu bulunduğu daha yüksek organda tartışılabilir ancak.

Bütün tartışma ve eleştirilerin, parti içinde eylem birliğini ve dayanışmayı ihlâl etmeyecek, tam tersine, güçlendirecek, daha etkin kılacak nitelik ve doğrultuda olması temel şarttır.»

*

19 ARALIK'A KADAR MEHİL VERİLDİ

Merkez Haysiyet Divanı, 18 Kasım günü, Genel Yönetim Kurulu kararı ile Divan'a sevkedilen 13 kişinin savunmalarını almak ve karara varmak amacıyla toplanmıştır.

Söz konusu 13 kişinin usulle ilgili itirazları reddedilmiş, dosya tetkiki istekleri kabul edilerek, dosyaların incelenmesi için kendilerine 9 Aralık Cumartesi gününe kadar mehil verilmiştir.

*

AÇIKLAMA

Geçen sayımızda, Genel Yönetim Kurulu'na, Genel Sekreter Nihat Sargın tarafından sunulan raporun tamamını yayınlayamadık. Okurlarımızın bilgisine sunarız.

*

AÇIKLAMA

Merkez Yürütme Kurulu tarafından, Haysiyet Divanı'na sevkedilen 76 kişinin arasında bulunan Şaban Yıldız'ın; Partimizin kurucularından, halen Merkez Yürütme Kurulu üyesi ve İstanbul İl Yönetim Kurulu Başkanı Şaban Yıldız'la ad ve soyadı benzerliğinden başka bir ilgisi olmadığını, görülen lüzum üzerine açıklarız.

KOÇAK'ın ÖNERGESİ

«1. Kuzey Atlantik Antlaşmasının 13. Maddesinde «Antlaşma 20 sene meriyette kaldıktan sonra, taraflardan herbiri, Amerika Birleşik Devletleri hükümetine feshi ihbar ettiği tarihten bir sene sonra, kendisine taallûku itibariyle antlaşmaya nihayet verebilecektir» denilmektedir.

Bu durumda, yurdumuzu, Amerikan Emperyalizminin bir ön karakolu haline getiren, bağımsızlığımızı gölgeleyen, memleketimizi iradesi ve bilgisi dışında bir atom harbi içine atmak tehlikesi arzeden Kuzey Atlantik (N. A. T. O.) Antlaşmasından ayrılmayı hükümet düşünüyor mu ?

A. Düşünüyorsa, antlaşma hükümlerine ve 13. maddeye göre 4 Nisan 1968 tarihli fesih ihbar süresinin son günü olduğuna göre ve NATO antlaşmasının 3 üncü maddesine göre, yapılmış olduğu hükümetçe iddia olunan ikili antlaşmalarla, Amerikan Askerî üslerinin tasfiyesi hususlarında ne gibi hazırlıklar yapılmaktadır ?

B. Düşünmüyorsa, uzun süreden beri her sorulduğunda, devam ettiği hükümetce bildirilen, ikili antlaşmaların değiştirilmesi konusundaki müzakereler halen ne safhadadır ?

2. Amerikan Millî Savunma Bakanının memleketimizi son ziyaretinde ortaya çıkan, Türkiye'nin belirli bölgelerine atom mayınları yerleştirilmesi teklifi kimden gelmiştir ? NATO Teşkilâtından mı, Amerika'dan mı ? Bu hususta gerçek durum ve hükümetimizin görüş ve tutumu nedir ?

3. Antlaşmalarla teminat altına alınan ve Yunanlılarca devamlı olarak en feci şekilde ihlâl olunan, Kıbrıs'lı soydaşlarımızın haklarını korumak için harekete geçtiğimiz anlarda, karşımıza düşmanca dikilen, Amerikan Donanması'nın ve özellikle Amerikan Altıncı Filosu'nun ikide bir limanlarımızı ziyaretine ve karaya çıkan Amerikan askerlerinin kamu vicdanını rahatsız eden hareketlerde bulunmalarına, hükümet hangi maksatla müsade etmektedir ?

Bu ziyaretleri teşvikten hükümetin maksadı, memlekette gün geçtikçe büyüyen Anti - Emperyalist, Anayasa'dan yana, uyanık yurtsever güçlere, ilerici gençliğe, Türk emekçilerine, Sosyalist Muhalefete gözdağı vermek midir ?

Ayrıca bu ziyaretlerin, Dış Politika yönünden bir fayda sağlıyacağına hükümet inanmakta mıdır ?

ADRES : Mithatpaşa Cad. No.: 63/1

Yenişehir - ANKARA